

ROTTERDAMSCH E COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle
Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentie per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

BERIGT.

Dagelijks, uitgezonderd des Zondags, des avonds ten negen ure aan het Bureau der Courant à 10 Cents verkrijgbaar eene **AVOND-EDITIE**.

Bij deze Courant behoort een **BIJBLAD.**

KENNISGEVING.

Het HOOFT van het GEMEENTEBESTUUR van ROTTERDAM brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de Patenten en afschriften, over het dienstjaar 1859—60, aan de Patentpligtigen tegenintrekking van het regu voor den ontvang van het bijel van aangifte afgegeven, zullen worden uitgereikt op het Bureau van Inkwartiering, aan de Kaasmarkt, op de volgende dagen en in de na te melden orde, des voormiddags van negen tot des namiddags één ure, volgens de woonplaatsen der Patentpligtigen in de maand Mei van het loopende jaar, te weten:

de Wijken	1 en 2,	den 11 en 12	November 1859.
	3 en 4,	" 14 en 15	"
	5 en 6,	" 16 en 17	"
	7 en 8,	" 18 en 19	"
	9 en 10,	" 21 en 22	"
	11 en 12,	" 23 en 24	"
	13 en 14,	" 25 en 26	"
	Wijk 15	" 28 en 29	"

Wordende aan de Patentpligtigen herinnerd, dat de Patenten in persoon behooren te worden afgehaald, en dat, ingevolge Z. M. besluit van den 17 October 1820, aan degenen, die na de expiratie van opgemelden tijd hunne Patentbladen niet zullen hebben afgehaald, dezelve aan hunne huizen door de Deurwaarders der Directe Belastingen zullen worden bezorgd, in vier tegenwoordigheid het Patent door den Patentpligtige zal moeten worden geteekend, en die daarvoor zullen mogen vorderen tien cents voor ieder Patentblad.

Rotterdam den 7 November 1859.

Het Hoofd van het Gemeentebestuur,
J. F. HOFFMAN.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van ROTTERDAM, gezien de rapporten betreffende den brand, die in den nacht van den 19 op 20 October II. heeft plaats gehad in een pand in de Breedstraat, wijk 10, n.º 250, alhier. Gelet op art. 52 der Verordening op de Brandweer te Rotterdam (Gemeenteblad n.º 45 van 1857).

Doen te weten, dat aan de geaffecteerden der spuiten van de na te noemen wijken premien zijn toegekend, als:

De eerste premie ad Vijf en Zeventig Gulden, aan de geaffecteerden der spuit van de 10de wijk, waarvan zijn: Brandmeesters, de heeren G. Koff, J. van der Hoop en J. Salomons; Brandspuitmeesters, de heeren J. J. Guitard, F. A. Witlich Meyneken en A. W. F. Voorstad.

De tweede premie ad Vijftig Gulden, aan de geaffecteerden der spuit van de 9de wijk, waarvan zijn: Brandmeesters, de heeren J. Moulijn Jr., H. C. Behrens en H. van Dormolen; Brandspuitmeesters, de heeren C. de Haas, A. Blanson Henkens en J. de Haas.

De derde premie ad Vijf en Twintig Gulden, aan de geaffecteerden der spuit van de 11de wijk, waarvan zijn: Brandmeesters, de heeren H. de Bie, G. Sauerbier en J. C. W. Schell en J. Sonmans.

Wordende hiervan, alsmede van de bewezen diensten door het personeel der spuit van het Gereformeerd Burgerweeshuis, bij deze eervolte melding gemaakt.

Rotterdam den 7 November 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Secretaris, De Burgemeester,
STORM VAN 's GRAVESANDE. J. F. HOFFMAN.

BUITENLAND.

LONDEN den 7 November.

De Pruisische gezant, graaf von Bernstorff, zal Prins en Prinses Frederik Willem van Pruisen, die uit hoofde van het stormachtig weder de reis over Calais nemen, te Douvres ontvangen.

Lord Palmerston heeft de gasten, door hem tegen den 15 dezer naar Broadlands genoodigd, weder afgeschreven en schijnt dus Londen, waarwaarts hij heden af zou reizen, niet spoedig weder te kunnen verlaten.

Tegen heden zijn al de Ministers tot het houden van een Ministeriaal aangeschreven, van het deelnemen waaraan de secretaris van Staat voor Oorlog door een sterfgeval in zijne familie niet verhinderd schijnt te zullen worden, terwijl de Kanselier der schatkist reeds van Cambridge en de eerste lord der Admiraliteit uit Schotland herwaarts is gekomen. De schikkingen wegens het Congres en de Chinesche expeditie worden ongetwijfeld in die en eenige volgende zittingen van den Raad behandeld en ten einde gebracht.

Dat lord J. Russell gedurende de afwezigheid van lord Palmerston in den Ministerraad voorzat wordt als een nieuw bewijs tegen het gerucht zijner voorgenomen aftreding beschouwd.

Een ander, niet minder onwaarschijnlijk gerucht, betreft de terugroeping van den heer Bruce uit China. Lord Palmerston is niet gewoon zijne agenten aan de moeilijkheden des oogenblik op te offeren, en met het oog op de aanstaande expeditie weet men niet wat de terugroeping van dien Staatsman beteekenen zou, of het mocht zijn om de vredespartij in het Parlement den mond te sluiten.

Het artikel in den Morning Post, waarvan de strekking reeds per telegraaf werd gemeld, luidt in hoofdzaak aldus:

„Wanneer wij geloof mogen slaan aan inlichtingen, ons van goeder hand gegeven, is de loop der politiek betreffende Italië in de jongste dagen gekenmerkt door drie gebeurtenissen, die eene vreedzame eindre-

geling bevorderen. Vooreerst zou de Fransche Regering, ten aanzien van hare toekomstige houding, verklaringen hebben afgelegd, geschikt om de preliminair van Villafranca meer in overeenstemming te brengen met de noodige waarborgen voor de Italiaansche onafhankelijkheid. Vervolgens zou het Britsche Kabinet, dien ten gevolge, zoo al geene definitieve toestemming gegeven, dan toch eene veel grootere geneigdheid betoonen hebben om aan de beraadslagingen van een Congres deel te nemen. Eindelijk zijn de nationale vergaderingen in Midden-Italië bijeengeroepen met het oogmerk om haar bepaaldelijk het regentschap van den Prins van Carignan over de aan Koning Victor Emmanuel aangeboden provincien voor te stellen. Het laatste feit is het gewichtigste: door een vast en onwrikbaar besluit verzekeren de Italianen zich van de doeltreffende hulp van Engeland.

Wanneer een van de punten in den brief van Napoleon III aan Victor Emmanuel getrouwelijk wordt ten uitvoer gelegd, — wanneer het beginsel van non-interventie ter goedertrouwen ten aanzien van Midden-Italië wordt toegepast, — dan kan het voor Engeland en Frankrijk niet moeilijk meer zijn een gemeenschappelijk grondslag te vinden voor het aanstaande Congres, en de slag mag beschouwd worden als reeds meer dan half gewonnen. Het zou ongehoord zijn van dit beginsel af te wijken met het doel om tot eene geheel andere en onverwachte uitkomst te geraken, dan uit de gebeurtenissen natuurlijk is voortgevloeid.

Het Congres zal geen gemakkelijke taak hebben om de beginselen uit te maken, volgens welke de territoriale en dynastieke wijzigingen, door Napoleon voorgesteld, zouden tot stand moeten komen. Wij begrijpen de theorie der regeringen *de jure*; wij erkennen de noodzakelijkheid der regeringen *de facto*. Maar wij begrijpen geene schikking, waarbij geen nota wordt genomen van eene regering *de jure* en eene andere regering *de facto* wordt omvergeworpen, — eene schikking, die ons, ronduit gezegd, voorkomt met geen ander doel te zijn verzonnen dan om alle internationaal regten alle denkbeeld van eene eerlijke en oprechte politiek in eene onoplosbare verwarring te brengen. Het voorstellen van zulk eene schikking maakt het noodig te herinneren aan het doel, waarmee Engeland alleen deel zou kunnen nemen aan een Congres, zoo als het zoo dikwijls reeds en door het hoofd van het tegenwoordige Kabinet en door den tegenwoordigen Minister van buitenlandsche zaken werd uitgesproken: de erkenning van het regt des Italiaanschen volks om zich zelf te regeren en alles te verwijderen wat de uitoefening van dat regt belemmert of vertraagt.

Engelands belang in Italië is zamen te vatten in deze twee woorden: vrede en vooruitgang. Daar geen van beide denkbaar is waar de nationale denkwijs en het nationaal belang worden miskend en vertrappt, is de houding der Engelsche diplomatie op het Congres van zelf afgebakend. Geene regtsreeksche interventie en ook geene *zijdelingsche*, — want deze leidt tot verlenging der politieke verwarring, tot financiële verwikkelingen, tot anarchie en deze in 't eind toch weder tot militaire interventie.

Wanneer het nu waar is, zoo als wij reden hebben te gelooven, dat de Nationale Vergaderingen van Midden-Italië bijeengeroepen zijn ter afkondiging van een Regentschap, daartoe aangemoedigd door de Sardinijsche Regering, en dat de Keizer der Fransen, ofschoon hij natuurlijk niet openlijk zijne sanctie kan hechten aan zulk eene handeling, er zich niet ernstig tegen zal verzetten, — dan mag dit als geen gering bewijs worden beschouwd eener toenadering tusschen de politiek van Engeland en Frankrijk.

Al wat de vrienden der orde in Italië kan aanmoedigen en versterken moet goedkeuring vinden bij de twee groote Westelijke Mogendheden, die, mogen zij het ook al niet eens zijn ten aanzien van de middelen om het te bereiken, beide slechts één doel hebben: op het Congres de grondslagen te leggen tot een duurzamen vrede. En hoe dit spoediger en gemakkelijker te doen dan door de eerbiediging van den duidelijk uitgesproken wil des Italiaanschen Volks?

De oplossing van deze kwestie is tevens die van de vraag of de XIXde eeuw werkelijk de voorwaarden harer eigene beschaving begrijpt en waardeert. Zij is niet op te lossen met een onbestemd beroep op het beginsel der legitimiteit. De legitimiteit is uitsluitend waar zij voorziet in de twee groote behoeften van den Staat, — kracht tegenover het buitenland, rust van binnen. Ongelukkigwijls heeft het beginsel der legitimiteit in het gegeven geval der verdreven Vorsten juist het tegenovergestelde uitgewerkt.

Naar gezegd wordt, heeft de admiraliteit den aanbouw van twee stormramstoomschepen, het eene te Glasgow, het andere te Barking Creek, bevolen. Het zullen schepen van grooten tonnenlast, met werktuigen van 1250 paardenkrachten, zijn, en zij moeten, met al de snelheid welke zoodanige krachtige stoomwerktuigen kunnen bijzetten, ieder vijandelijk schip kunnen aanklappen en doen zinken, zonder zelve eenig ander verlies dan dat van een valschen kielbalk, waarmede zij voorzien zijn, te lijden.

In het vooruitzicht van een strijd tusschen Spanje en Marokko, te meer de aandacht wekkend, omdat twee der groote Mogendheden hunne strijdige belangen daarin betrokken achten, kan het niet van gewicht ontbloot gerekend worden het ultimatum der Spaansche Regering en het daarop gegeven antwoord in hun geheel te kennen.

Het eerste dier Staatsstukken luidt, volgens de Daily News, dus:

„Lof aan den Almagtige! Aan mijnen vriend, den doorluchtigen Seid Mohammed-el-khateel, minister enz. Dat Gods vrede en bijstand met u mogen zijn!”

„Naardien vóór de ontvangst uwer nota van 13 dezer de moeilijkheden, welke zich tegen de geheele voldoening voor de beleedigingen, de Spaansche vlag

in de nabijheid van Ceuta aangedaan, verzetten, uit den weg waren geruimd, zoo beveelt de Regering der Koningen, mijne doorluchtige Meesteres, mij u te zeggen dat de geëschte voldoening, zonder tijdverlies en op de navolgende wijze, hare uitvoering erlangen moet:

1.º Het opperhoofd der Moorsche troepen, die de bey of gouverneur der provincie zijn moet, zal eigenhandig het wapenschild van Spanje op dezelfde plaats herstellen, waar het door de vanden van Auggera werd afgerukt, en het zal door de soldaten begroet worden. — 2.º De aanleggers van die woeste aanranding zullen, in het bijzijn der Spaansche bezetting van de genoemde plaats, naar de meeste gestrengheid der wet gestraft worden. Deze beide eischen zullen onvervuld worden volvoerd. — 3.º De Moorsche gouverneur zal twee ingenieurs benoemen, die, gezamenlijk met de Spaansche ingenieurs, de geschiktste plaats voor de nieuwe grenslijn bepalen zullen, en het moet wel verstaan worden dat de grondslag der nieuwe afbakening de Sierra Bullones zijn moet. De Spaansche Regering zal de voldoening die zij het ontegenzeggelijk regt heeft te eischen en welke zij niet naam uwer Regering beloofd heeft, niet volkomen achten, wanneer al deze maatregelen niet binnen den kortst mogelijken tijd uitgevoerd zijn. Tot dien tijd toe zal Spanje zijne uitrustingen voortzetten, en ik waarschuw u dat het minste uitstel, door u in de uitvoering mijner eischen te weeg gebracht, het teeken tot den aanvang der vijandelijkheden en gevolgelyk tot het afbreken der vriendschappelijke betrekkingen tusschen de beide Landen zijn zal. De Regering der Koningen, mijne Meesteres, hoopt dat de Regering des Sultans geene aanleiding tot eene zoo ernstige gebeurtenis geven zal, en dat zulke noodlottige gevolgen vermeden zullen worden. Ik verwacht uw antwoord, hetwelk zoo duidelijk, zoo uitvoerig: zijn moet als een zoodanig onderwerp het vereischt, en ik waarschuw u dat ik niet de minste opmerking dulden zal, die in strijd is met de billijke wenschen mijner Regering. Op de hoogte welke de zaken bereikt hebben, blijft u niets anders over dan, zonder eenig verwijl, al de voorwaarden aan te nemen, die wij hebben vastgesteld om aan de Spaansche Natie de haar toekomende voldoening te verschaffen; zoo niet, den oorlog. Verkiest.”

Tanger den 16 oktober.

(get.) J. B. del Valle.

Terwijl het antwoord dus luidt:

„Lof aan den eenigen God! — Wij hebben uwen brief van gisteren ontvangen; wij hebben kennis genomen van den inhoud, en wij zijn zeer verbaasd over alles wat wij daarin aanvoert, want het is geenszins overeenkomstig met wat wij ons gezegd hebt, hetzij in ons onderhoud met u, hetzij in uwe vroegere brieven.

„Wij hadden, wel is waar, volmagt ontvangen om de voorwaarden aan te nemen, in uwe brieven van 5 september en 5 oktober gesteld, en wij bewilligen er ook in dat wij het verbeven terzake zoudt bezetten, door u voor de verdediging en de veiligheid uwer stad, maar niet tot andere doeleinden verlangd. Gij hebt, in het onderhoud dat wij te zamen hadden, verklaard te veronderstellen dat dit verheven terrein in de nieuwe afbakening der grenzen zou begrepen zijn. Wij weten niet wat wij onder de benaming van Sierra Bullones verstaat, maar is het de plaats welke zekere lieden ons genoemd hebben en die op drie uren van Ceuta afligt, dan hebben wij noch gezegd, noch magt, om eene zoodanige inwilliging te doen. Een zoodanige eisch moet aan den Sultan onderworpen worden, en wij behooren een voldoende uitstel te hebben om in staat te zijn eene zoo gewichtige zaak aan Zijne Majesteit voor te dragen, die te Mequinez is, en opdat Zijne Majesteit den tijd hebbe om die met de vereischte zorg te overwegen en daarop te antwoorden. — Wij ontveinen u onze verwondering niet dat wij ons geschreven hebt zóó als wij deedt, na de vriendschappelijke wijze waarop wij jegens u gehandeld hebben, door tot drie malen toe uwe eischen in te willigen, met het eenig doel om u genoegen te geven. Indien wij onze betrekkingen afbreekt en ons den oorlog verklaart, zoo als wij ons bedreigt te doen, omdat wij niet afgestaan hebben wat wij de magt niet hebben af te staan, dan doen wij protest tegen u voor al de gevolgen welke daaruit kunnen voortvloeijen. — Wij moeten het nogtans herhalen: wij stemmen toe in de opgenomen verplichting om de eischen te vervullen die wij ons gedaan hebt, maar niet volgens de uitlegging welke wij in uwen brief aan onze woorden geeft. Wij bezitten de magt niet om zoodanige inwilligingen te doen. — Vrede zij met u!”

17 oktober 1859. (get.) Mohammed-Khateel.

PARIS den 7 November.

(Particuliere Correspondentie.)

Naar alles zich noch dezen morgen liet aanzien zouden de twee laatste tractaten, die gisteren te Zurich door de Gevolmagtigden zijn geparafereerd, heden worden geteekend. Zelfs werd heden in den loop van den dag door sommige bladen bepaaldelijk verzekerd dat de onderteekening geschied was. In den namiddag echter zijn hier depêches uit Zurich ontvangen dat die definitieve onderteekening, ten gevolge van eene tusschenkomende omstandigheid van ondergeschikten aard, heden nog niet plaats hebben, maar waarschijnlijk spoedig volgen zal.

Men begrijpt hier over het algemeen niet best het onderscheid tusschen die beide woorden *parafieren* en *onderteekenen*. Bij het parafieren plaatst de gevolmagtigde alleen zijne persoonlijke onderteekening onder de overeenkomst, die daardoor alleen reeds van kracht wordt; het is als het ware eene particuliere, persoonlijke bekrachtiging, die officieel wordt door de latere onderteekening. In den grond is het dus

niets dan eene dubbele bekrachtiging die in de traditie der diplomatie valt.

Ziehier overigens de oorzaak die de definitieve onderteekening reeds eenige dagen vertraagd heeft en wellicht ook thans weder heeft doen uitstellen. In al de stukken betreffende de Lombardische schuld was gesproken van *guldens*; maar aangezien er in Duitschland onderscheidene anders genaamde soorten van guldens bestaan, die ook in waarde verschillen, leverde het aannemen van den eenen gulden of den anderen geen onbelangrijk verschil op (men zegt van ongeveer twee miljoen francs) in de eindsommen. Laatstelijk nu was men overeengekomen de Weener florijn aan te nemen.

Intusschen mag men toch verwachten dat de Moniteur nog deze week het berigt mededeelt van de sluiting der Conferentiën en van het teekenen der tractaten. En dan zal de vereeniging van het Congres op het tapijt komen. Ik wil u mededeelen wat men daaromtrent aan het Ministerie van buitenlandsche zaken weet, onderstelt of althans verhaalt, maar doe u tevens opmerken hoe men van die zijde gewoon is de feiten (zoo wel die welke te gemoet worden gezien als die welke reeds gebeurd zijn) voor te stellen in overeenkomst met hetgeen men zou wenschen dat geschiedde, — naar den eisch van de politiek welke de Keizer voor het oogenblik volgt of schijnt te volgen.

Men verzekert dan dat Napels en Rome tot het Congres zouden worden toegelaten. De Koning van Napels zou, motu proprio, hebben toegestemd in het verlenen van eene constitutie, voorafgegaan door eene amnestie. Spanje zou geen deel nemen aan het Congres, daar het geen uitspraak behoeft te doen ten aanzien van de vervallen verklaring der Hertogin van Parma, en Spanje zou ook voor geene regten behoeft op te komen. Alleen wanneer er van die regten sprake was zou Spanje worden toegelaten.

Verder blijft men beweren dat Rusland en Pruisen de restauratie der drie Souvereinen zullen verlangen. Bij wijze van transactie zou Frankrijk, bijgestaan door Oostenrijk en Piemont, de overdracht van een der Hertogdommen aan een anderen Souverein voorstaan, met voorbehoud van de regten des vroegeren Souvereins.

Aan hetzelfde ministerie wordt bij voortdurend veel gesproken over het misnoegen dat in Lombardije heerscht. Daarbij worden de volgende feiten aangehaald: Lombardije is bij een onlangs genomen besluit verdeeld in negen provincien of departementen. De Koning heeft, zoo zegt men, negen prefecten benoemd, alle Piemontezers, eene keus die de Lombarden zeer verbitterd heeft. Bovendien wil, zoo zegt men al verder, de Sardinijsche Regering de gemeentelijke administratie van Lombardije, eene der meest vrijzinnige in geheel Europa, veranderen. Deze instelling, dagteekende van 1250, is door de huizen Torriane, Visconti en Sforza, door vreemdelingen, Spanjaarden en Duitschers steeds geëerbiedigd geworden. Door Lombardije met Piemont te willen vereenzelvigen verwekt het ministerie een storm van ontevredenheid en bereidt vroeger of later eene geweldige scheuring voor.

De heer de Villamarina, ambassadeur van Sardinië te Parijs, zal deze betrekking verlaten. Sints de komst van Prins Metternich beklagt hij zich over de koelheid van het hof der Tuilerien. Men zegt dat hij naar Weenen verplaatst zal worden; voorwaar, geen gelukkige keus.

Een aantal dagbladen spreekt van vervolgingen die tegen den heer de Montalembert zijn ingesteld. Intusschen is er nog geen regtsingang tegen hem verleend; wel is de brochure overal in beslag genomen, maar ik meen u te kunnen verzekeren dat aan deze zaak evenmin gevolg zal worden gegeven als aan die, van geheel tegenovergestelden aard, tegen den heer Edmond About, naar aanleiding van zijne Questions Romaines. Trouwens, de Regering zou zeer onverstandig handelen met den heer de Montalembert tot martelaar te verheffen.

Heden namiddag is de tweede reeks der naar Compiegne genoodigden van hier afgereisd. Daartoe behooren de graaf en gravin Walewski, de Prins en Prinses van Metternich en de Pruisische zaakgelastigde Prins von Reusz.

De Grootvorstin Maria van Rusland kwam gisteren over Calais te Parijs aan. Aan het station werd zij door graaf Kisselef en het geheele gezantschapspersoneel opgewacht en naar de Louvre begeleid, waar de Grootvorstin met een gevolg van 41 personen afstapte. Zij ontving later een bezoek van graaf Walewski en bezocht heden avond het Theatre Français.

Gisteren gaf de heer Troplong, voorzitter van den Senaat, eene groote soirée, die door de ministers Rouland, Walewski en Billault, welke laatste van Compiegne gekomen was, en vele andere aanzienlijke personen werd bijgewoond.

Den 10 dezer wordt in het circus der Keizerin, in de Champs Elysées, een groot muzikaal, dramatisch en letterkundig feest, ter eere van den beroemden Schiller, gehouden.

Met een talrijk gevolg heeft de Keizerin Weduwe van Rusland Cannes bezocht en aldaar, even als de Koningin der Nederlanden gedaan had, de villas en kasteelen in de Engelse wijk bezigtigd. H. M. was opgetogen over de schoone landstreek en zal waarschijnlijk haar bezoek herhalen.

Een aan de Indipendente van Turijn gerigt schrijven uit Rome behelst bijzonderheden wegens de geopende inschrijving voor het aanbieden van twee eeredegens, een aan Keizer Napoleon en een aan Koning Victor Emmanuel. Zeer velen hebben daaraan deel genomen. Op elk dier degens zijn woorden uit de Koninklijke troonrede en de Keizerlijke proclamatie gegraveerd. Van een adres vergezeld, zullen

die geschenken door eene commissie naar Parijs en Turijn overgebracht worden.

Aan andere berichten uit Rome van den 28sten laatst. wordt het volgende ontleend: De generaal graaf de Guyon reist herwaarts, met eene vertrouwelijke zending, wier doel, naar men verzekert, is uitstel voor den aftogt der Fransche brigade te verwerven. De Paus heeft voor 50,000 kroonen deel genomen aan eene inschrijving tot herstelling der schade, door eene anbeving in de stad Naxos te weeg gebracht, welke inschrijving bovendien 25,000 kroonen bedraagt. Ook heeft Z. H. den ridder Lastanzi naar het door den oorlog geteisterd Perugia gezonden, om 5000 kroonen onder de meest noodlijdende eigenaars te verdeelen, maar bij het ontvangen daarvan moeten zij bij regu verklaren die gelden te zullen teruggeven als de Regering zulks eischt. Niet door den Paus zelf, maar door zijne Ministers is deze voorwaardelijke liefdadigheid beraamd. — De markies Bargagli, gezant des Groot-hertogs Ferdinand van Toskane, heeft een streng onderzoek ingesteld. Iemand die tot zijne omgeving behoorde had namelijk den heer Ricasoli wegens eene geheime samenzwering tot het bewerkstelligen van eene tegenomwenteling in Toskane ingelicht, ten gevolge waarvan aan den nuntius te Florence gezonden papieren, deels aan de grenzen, deels in de nabijheid van zijn paleis, onderschept geworden zijn. De samenzwering zou de goedkeuring van den H. Stoel en van het Huis van Lotharingen erlangd hebben en twee neven van den heer Ricasoli zouden er in betrokken geweest zijn. De uitvoering had met het oprukken van het korps onder den generaal Schmidt naar Arezzo en het binnenste van Toskane in verband gebracht moeten worden.

— Na een hevig gevecht is de Marokkaansche kanonierboot Scylla den 4 dezer, door het Spaansche advies-jagt Alava, aan de monding der rivier van Tetouan, bemagtigd.

KEULEN den 7 November.
Heden morgen ten acht ure kwamen Prins en Prinses Frederik Willem van Pruisen langs den Keulsch-Mindener spoorweg hier aan, werden door den stads kommandant luitenant-generaal von Gansauge ontvangen, reden vervolgens over de nieuwe brug naar het rijk met vlaggen versierd stationsgebouw van den Rhijnspoorweg, gebruikten daar het déjeuner en vervolgens ten half tien ure hunne reis over Calais naar Londen.

— Keizer Alexander is den 29 oktober te Petersburg teruggekeerd, van waar geschreven wordt: „De kinderlijke liefde des Keizers voor zijne Moeder is bekend en evenzeer de hoogachtende oplettenheid met welke Koning Victor Emmanuel de Keizerin-Weduwe tijdens haar verhaald verblijf in zijne Staten bejegende. Naar aanleiding der betoonde vriendschap gevoelde de Keizer zich genoopt een eigenhandig schrijven aan den Koning te rigten, waarin hij hem zijnen hartelijksten dank betuigt. De Koning beantwoordde dat schrijven en men zegt nu dat hij in zijn antwoord zekere staatkundige vraagstukken heeft aangeroerd, over welke de Keizer in de voortgezette briefwisseling zijne meening rondborstigt heeft uitgesproken. Met name zou Z. M. zich uit Warschau ter gunste der herstelling van den Aartsbischop Ferdinand in Toskane hebben geuit.

— De bewuste brief van Keizer Napoleon III heeft te Weenen evenmin voldaan als te Turijn. Dat de Keizer op de herstelling der Hertogen, altijd met offeren van dien van Modena, aandringt, wordt hem niet als verdienst te toerekenend, maar wel meent men dat een al te zeer magtig en onafhankelijk Sardinie in de Fransche politiek niet past. Aan den anderen kant maakt Napoleon in Oostenrijks naam inwillingen, die men te Weenen geenziens kan goedkeuren, waar men er niets van hooren wil dat Venetië eene zuiver Italiaansche provincie worden zou en dat Mantua en Pescheira Bondsvestingen zouden worden. De Presse zegt onderanderen: „Geene toestemming der Mogendheden kan sterk genoeg zijn om een binnenlandsch de onschendbaarheid des Rijks betreffend vraagstuk te beslissen; want deze onschendbaarheid is het, waaraan het op Venetië betrekkelijk programma des Franschen Keizers, in wederspraak met de bepalingen van Villafranca en Zurich, de hand slaat.

— Te Weenen wordt sedert eenige dagen ernstig van het voornemen der Regering gesproken om de Kroongooederen in Hongarije, door middel eener groote loterij, tegen 50 Weener florijnen het lot, te gelde te maken. Volgens eene zoo juist mogelijke in 1848 gemaakte berekening bragten die Kroongooederen toen gemiddeld 1,600,000 gulden jaarlijks op.

Per Telegraaf.

BATAVIA den 23 September.

(Per Overland-Mail.)

Koffij f 34.
Sulker n.º 16 f 17.
Rijst. Blanke f 137½.
Vrachten. Naar Nederland f 55. naar het Kanaal £ 2.
Wisselkoers. Naar Nederland f 104. Op Londen f 11½.

AANGEKOMEN SCHEPEN:
Bengalen. H. T. Planten, Rotterdam.
Beurs van Rotterdam. F. de Vos, Amoy.
Tonia. C. F. Zeeman, Rotterdam.
Adèle. H. B. R. Jaski, Nagasaki (Japan).
Kosmopoliet. J. Bouten, Rotterdam.
Reijerswaard. L. W. E. Bruigom, dito.
Robertus Hendrikus. R. H. Mulder, Singapore.

Anjer gepasseerd:
Herman de Ruyter. P. J. Feynt, Amsterdam n. Batavia.
Kemanglen. J. W. Möller, Sydney n. dito.
Doelwijk. K. J. Swart, Rotterdam n. dito.
Sirius. H. Mulder, Amsterdam n. dito.

LONDEN den 8 November.
Een telegram uit Zurich, welke door de Morning Post wordt medegedeeld, meldt, dat op het oogenblik waarop tot de onderteekening van het vredesverdrag zou worden overgegaan, door den Oostenrijkschen gevolmagtigde eene vraag werd geopperd, welke een nieuw uitstel noodig maakte, daar sommige gevolmagtigden daarover het gevoelen hunner Regeringen moesten innemen.
Volgens de Morning Post zal het Congres waarschijnlijk te Parijs worden gehouden.

Lord Russell moet de inmenging van Engeland in de zaak van Mortara hebben geweigerd.

DOUVRES den 8 November.
I. H. K. H. Prins en Prinses Frederik Willem van Pruisen zijn heden middag ten twee ure alhier aangekomen en door de lords Paget en Sydney en de graven Brandenburg en Blucher verwelkomd. Ten tien ure hebben zij met een speciaal trein de reis naar de hoofdstad vervolgd.

PARIS den 8 November.
Men verzekert, dat van de zijde van Engeland nieuwe bezwaren zijn geopperd om tot het Congres toe te treden. Engeland zou vooraf eene algemeene ontwapening van Frankrijk verlangen. De oorlog van Spanje tegen Marokko zou wel van nadeeligen invloed kunnen zijn op de zaak van het Congres.

(Tweede dépêche.)
De Keizer is heden namiddag alhier aangekomen en heeft de Grootvorstin Maria van Rusland in het Hôtel du Louvre een bezoek gebracht.

BERLIN den 8 November.
De Preussische Zeitung zegt hoe de Allgemeine Zeitung voortgaat te beweren dat de bijeenkomst te Breslau tegen Engeland was gerigt; dat Pruisen in de door Frankrijk en Rusland gewilde isolering van Engeland toegestemd en Pruisen zich verbonden heeft, ingeval van oorlog tusschen Frankrijk en Engeland, strikt onzijdig te blijven. Volgens de Preussische Zeitung vinden al die dwaze insinuaties haren oorsprong alleen in de vijandige gezindheid van sommige Pruisische bladen jegens hunne Regering, waarom zij geene gelegenheid laten voorbijgaan om de feiten ter wille eener oneerlijke oppositie te verwringen. Als de Allgemeine Zeitung dit voorbeeld volgt, dan stelt zij zich ook gelijk met sommige Fransche bladen, die al de kwaadwillige veronderstellingen van Pruisische oppositiebladen over Pruisens staatkundige gedraglijzen verhalen en verspreiden. Deze op zich zelve verwerpelijke taktiek zal geen genade bij den waren Duitschen vaderlandsvriend kunnen vinden.

BERN den 7 November.
Gisteren middag van twaalf tot twee ure is eene conferentie gehouden tusschen de Fransche en Sardinische gevolmagtigden. Daarop volgde eene conferentie tusschen de zes gevolmagtigden, welke van twee tot drie ure duurde.

ZURICH den 7 November.
Ten gevolge van een nieuw incident, betrekkelijk de regeling van het financiële vraagstuk, is het vredesverdrag heden niet geteekend, en is de onderteekening daarvan eenige dagen uitgesteld.

WEENEN den 8 November.
Thans is besloten de contrôle over de finantien des Rijks op te dragen aan een meer uitgebreiden Rijksraad dan de thans bestaande.

BOLOGNA den 7 November.
De Nationale Vergadering van Romagna heeft eenparig en bij geheime stemming het volgende voorstel aangenomen: „Prins Eugenius van Savoye-Carignan is tot regent verkozen en met onbeperkte volmagt bekleed.

PARMA den 7 November.
Ten gevolge van eene door den dictator aan haar gerigte boodschap, heeft de Nationale Vergadering besloten, dat het regentschap Prins Eugenius van Carignan zou worden aangeboden. Aan den dictator is opgedragen de noodige stappen te doen om te verwerven dat de Prins deze benoeming aanneemt, zullende hij alsdan met onbeperkte volmagt worden bekleed.

Na het nemen dezer besluiten is de Vergadering gepronoopt: zij zal als onthouden worden beschouwd wanneer de Prins het regentschap zal hebben aanvaard.

FLORENCE den 7 November.
De Nationale Vergadering heeft den Prins van Carignan tot regent benoemd.

MADRID den 7 November.
De maarschalk O'Donnell is heden avond van hier naar Afrika vertrokken, om het bevel op zich te nemen over het expeditie-leger. De Maarschalk zal terstond ontschepen.

LONDEN den 8 November.
KOFFIJ Plant. Ceylon 64/ a 68½, Native 57/ a 58½, met weinig handel. — THEE. Ord. Congo 16½ a 17 d. met kalme omzettingen. — SUKKER. In de veilingen van heden waren de prijzen flauwer. — RIJST. Bengaal 9 6 a 10 9, tot welken prijs eenige transacties bewerkstelligd werden. — METAAL. Banca Tin 133. IJzer 51/9 a 52. — LINTZAAD. Zwarte Zee 44/ a 45/ Morschansky 44/ Archangel 36/ a 38/. — TALK. (St. Peterb. gele kaarsen) in loco 58/6, op Januarij Maart 58/6, December 58/6, met verkoopers en flauwe stemming. De afleveringen op heden bedroegen 149 vaten bij een aanvoer van 291 v. — OLIE. Lijn-27/3, Raap-35/6. LIVERPOOL den 8 November.

KATOEN. Heden werden 5000 b. tot vaste prijzen afgedaan. De Orwell is uit Australië aangekomen met £ 160,000 edel metaal.

BERLIJN den 8 November.
GRANEN. Rogge per Nov. 46½ th., per Voorjaars 45½ th.

ANTWERPEN den 8 November.
KOFFIJ en SUKKER vast. — GRANEN. Tarwe f 12½, Rogge f 7.

MADRID den 7 November.
Spanje 1¼ pc. 33.30; dito 3 pc. 43.10.
PARIS den 8 November.
Frankrijk 3 pc. 70.05; dito 4½ pc. 95. Crediet Mob. 791. Spanje 1¼ pc. 32½; dito 3 pc. 42½.

LONDEN den 8 November.
De 3 pc. Geconsolid. 96½ a 96½. Spanje 1¼ pc. 32½ a 33; dito Buitenl. 3 pc. 44 a 44½. Portugal 3 pc. 45½. Mexico 3 pc. 22½ a 23½. Venezuela 4½ pc. 29 a ½; dito Uitgeest. 14½ a 15½. Illinois Shares 61 a 63; dito Bonds 7 pc. 76 a 77.

WEENEN den 8 November.
Nationale Metalliek 5 pc. 77. Metalliek 5 pc. 71.70. Wissel Londen f 123.50.

FRANKFORT den 8 November.
Metalliek 5 pc. 55½; dito Nationale 5 pc. 59½. Spanje 1¼ pc. 32½; dito 3 pc. 41.

ANTWERPEN den 8 November.
Spanje 1¼ pc. 31½; dito 3 pc. 42½. Metalliek 5 pc. 57; dito Nation. 5 pc. 61.

BINNENLAND.

GRAVENHAGE den 8 November.
Door den Prins-Regent van Pruisen is aan Z. K. H. den Prins van Oranje de orde van den Zwartten Adelaar geschonken.

— Voor Z. K. H. den Prins van Oranje zijn prachtige geschenken uit Rusland aangekomen.

— Zijne Majesteit de Keizer van Rusland heeft den majoor J. A. van den Bosch, van den generalen staf, adjudant van Z. K. H. den Prins van Oranje, het ridderkruis geschonken der orde van St. Stanislas 2de klasse.

— Gisteren heeft in de kerk van den H. Willebrordus ter gelegenheid van het patroonfeest eene plegtige mis voor mannenkoor met orgel plaats gehad.

— De Hooze Raad der Nederlanden heeft bij arrest

van heden verworpen de voorziening in cassatie, ingesteld door D. J. Streithorst tegen een arrest van het Hof in Noord-Holland, waarbij hij, wegens het onbevoegd nitoeffenen van de inwendige heekunde en het toedienen van geneesmiddelen, is veroordeeld tot eene geldboete van f 50.

— Bij de heden alhier plaats gehad hebbende stemopneming, over de toelating van mr. Tandean, premier ténor léger aan den Franschen schouwburg, zijn uitgebragt 39 stemmen voor en 13 tegen, zijnde die heer alzoo aangenomen.

STATEN-GENERAAL.

Uittreksel uit de Memorie van Beantwoording nopens het wetsontwerp tot Regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857.

(Vervolg.)

[Zie het begin in het bij dit N.º behoorend Bijblad.]

Ter tegemoetkoming aan het met het wetsontwerp in meer dadelijk verband staande te keunen gegeven verlangen naar de mededeeling van eenige bijzonderheden betreffende de cijfers voor courtage van verkoop en van sorteren, onder de onkosten op producten opgenomen, is dienende, dat wordt voldaan voor courtage van

	verkoop:	sorteren:
op koffij	1 pct. van 't bruto provenu.	1 pct. van 't bruto provenu.
„ suiker	1 pct. idem. na aftrek der veilconditien.	12½ cent per 100 Ned. ponden, provenu, na aftrek der veilconditien.
„ notenmuskaat	1 pct. idem.	12½ cent per 100 Ned. ponden, provenu, na aftrek der veilconditien.
„ kruidnagelen	1 pct. idem.	1 pct. idem.
„ foelie	1 pct. idem.	1 pct. idem.
„ kaneel	1 pct. idem.	1 pct. idem.
„ peper	1 pct. van 't bruto provenu.	niets.
„ notenzeep	1 pct. idem. na aftrek der veilconditien.	niets.
„ tin	1 pct. idem.	niets.
„ indigo	1 pct. idem.	1 pct. van 't bruto provenu, na aftrek der veilconditien.
„ cochenille	1 pct. idem.	1 pct. idem.
„ tabak	1 pct. van 't bruto provenu.	1 pct. van 't bruto provenu.
„ thee	1 pct. idem. na aftrek der veilconditien.	niets.
„ kaneel-olie	1 pct. idem.	niets.

Naar dien maatstaf is gedurende het jaar 1857 betaald aan:

	courtage van verkoop.	courtage van sortering.
op suiker	f 270,744.38	f 64,121.04
„ koffij	- 361,299.04	- 90,072.46
„ indigo	- 30,594.25	- 15,297.13
„ cochenille	- 1,403.21	- 701.60
„ tin	- 72,170.31	-
„ notenmuskaat	- 6,530.73	- 816.33
„ foelie	- 2,240.03	- 280.01
„ kaneel	- 1,429.91	- 178.75
„ peper	- 1,314.71	-
„ notenzeep	- 84.82	-
„ thee	- 26,157.71	-
„ tabak	- 1,155.97	- 385.32
„ hennep	- 0.75	-
te zamen	f 755,125.52	f 171,852.64

Het aantal makelaars, waaronder deze loonen verdeeld worden, is groot, maar niet met juistheid op te geven.

Na de daaromtrent gehouden uitvoerige beraadslagingen, in de zittingen der Tweede Kamer van 26 en 28 februarij van dit jaar, was het niet te verwachten dat reeds nu weder op de kwestie der koffijveilingen zou zijn teruggekomen. In de laatstgenoemde zitting zijn de gronden uiteengezet, waarop de Regering van oordeel is dat in het thans gevolgde wettelijke stelsel geene verandering moet worden gebragt. Zij is sedert niet van overtuiging veranderd, en veroorlooft zich misdaden naar het toen gesprokene te verwijzen. Het resultaat der in dit jaar gehouden koffijveilingen is het tegendeel van ongunstig te noemen. Bij de raming, welke is overgelegd bij het ontwerp van wet op de middelen voor 1859, is gerekend, dat de koffij 28 cents per ½ Ned. pond zoude opbrengen, terwijl p. m. 38 cents zijn verkregen, waardoor de opbrengst ruim f 10,000,000 meer zal zijn dan voor de geraamde 900,000 pikols begroot was, terwijl ook de hoeveelheid 47,767 pikols meer dan het geraamd cijfer is geweest; zoodat de geheele opbrengst voor de koffij ruim f 12,000,000 hooger is geweest dan berekend was. Let men op den gedrukten toestand waarin de algemeene handel verkeerde en nog verkeert ten gevolge, eerst van eene zich veruitgestrekt hebbende geldkrisis en later van eenen oorlog in het zuiden van Europa, van welk een en ander de gevolgen zich nog doen gevoelen, dan mag men zich dubbel geluk wenschen met de verkregen resultaten.

Bij § 24 der Memorie van Beantwoording op het Voorloopig Verslag omtrent het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1856 is de geldelijke verhouding tusschen de Nederlandsche Handelsmaatschappij en het Departement van Koloniën in het breede uiteengezet. Het schijnt overbodig iets tot meerdere verduidelijking daarbij te voegen. Nu de zaak echter weder ter sprake wordt gebragt, moet de Minister de verklaring bevestigen, welke ook door de Nederlandsche Handelsmaatschappij is afgelegd. De Regering begrijpt niet, van welken aard de bewijsstukken zouden moeten zijn om aan te toonen, dat die verklaring, welke reeds vroeger van hare zijde is afgelegd en thans door de genoemde handelsligchaam bevestigd wordt, met de waarheid overeenkomstig is. Zoo dikwerf er behoefte bestaat om te beschikken over hetgeen er bij de Nederlandsche Handelsmaatschappij in kas moet zijn, beschikt de Minister, hetzij tot overstorting in 's Rijks kas, hetzij tot het doen van betalingen ten behoeve van de koloniën, hetzij tot het uitzenden van gelden derwaarts; en aan die beschikkingen wordt altijd onverwijld voldaan.

Eene geldelijke ondersteuning voor de zich krachten eene daarvoor verleende concessie gevormd hebbende Maatschappij tot zoutwinning op St. Martin wordt niet verleend. Die onderneming schijnt op hechte grondslagen gevestigd en eene bron van nieuw leven en vertier voor die kleine, in bloei zeer verminderde kolonie te zullen openen.

De Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857 heeft, na kennis genomen te hebben van de Memorie van Beantwoording, geen nader onderzoek te dezer zake in de afdeelingen der Kamer noodig geoordeeld. Tevens heeft zij gemeend, zich van het uitbrengen van een eigen oordeel omtrent de punten, in de gewisselde stukken behandeld, te kunnen onthouden.

ONTWERP VAN WET tot wijziging van hoofdstuk VI der Staatsbegrooting voor 1859.

Het wetsontwerp tot wijziging van het VIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1859 (Pensioenen enz.), hetwelk onder dagteekening van den 20 oktober j.l. aan de Kamer is aangeboden, heeft bij het onderzoek in hare afdeelingen tot geene bedenkingen aanleiding gegeven.

ROTTERDAM den 8 November.

Heden avond werd alhier gevierd het vijftigjarig bestaan van het Letterkundig Genootschap Door Vriendschap werkzaam, den 8 november 1809 door eenige letterlievende jongelingen, onder de leiding en medewerking van den verdienstelijken ds. Schary, alhier opgericht. De zaal der Maatschappij Verscheidenheid en Overeenstemming was voor deze plegtigheid doelmatig ingerigt, en door het lid des Genootschaps den heer van de Wiel even sierlijk als smaakvol met trofeën, guirlandes enz. gedecoreerd, terwijl tusschen de hoofdtrofee de zinspreuk van het Genootschap met het jaartal zijner stichting in gulden letteren prijkte.

De opening der feestviering geschiedde door den heer D. Fonteyn, een der oprichters, die zich gedurende eene halve eeuw onafgebroken aan de belangen des Genootschaps had gewijd. Hij riep de talrijke Vergadering een hartelijk welkom toe, sprak eenige gevoelvolle woorden der herinnering en der vreugde, en besloot zijne toespraak met gepaste dichtregelen. Daarop werd door een koor van zangers en zangeressen, onder directie van den heer H. W. Spoelder en begeleid door muziek, het feestlied aangeheven. — De feestrede werd vervolgens gehouden door den heer L. Schlimmer J. B. Zn., die ook voorganger bij het 25jarig jubel des Genootschaps geweest was. De spreker zag zich om redenen verhinderd zijn doorwrochten arbeid geheel voor te dragen, en bepaalde zich tot het betoog, hoe de feestelijke viering van dezen dag werd geregtvaardigd door den oorsprong en de ontwikkeling des Genootschaps, terwijl hij nog kortelijk stilstond bij deszelfs beginselen, doel en toekomst. Met een danklied, door het koor aangeheven, werd de eerste afdeeling van het feest besloten.

De tweede afdeeling werd geopend met een treffend dichtstuk van den heer L. van den Broek, welsprekend voorgedragen door den heer P. J. van der Palm. Ook de heer H. Maronier drukte in de bezielde taal der poëzij zijne herinneringen en wenschen bij deze feestelijke gelegenheid uit. — Alsnu volgde de voordragt eener schoone feestcantate, woorden van den heer van den Broek, muziek van den heer J. van Eysden, gedirigeerd door den componist. — De sluiting der Vergadering geschiedde door den voorzitter, den heer A. Gall, die in krachtige taal het standpunt des Genootschaps aanwees, en allen dankte die tot op luistering der feestviering hadden medegewerkt, terwijl hij, daartoe in staat gesteld door het lid den heer Donker, in naam des Bestuurs, vijf medailles uitreikte, respectievelijk aan de heeren Fonteyn, Schlimmer, van den Broek, Spoelder en van Eysden. Nadat de laatste een woord van dankzegging had gesproken, hief het koor nog het Nederlandsch volkshied aan, en daarmede werd de plegtigheid besloten; die morgen door een huishoudelijk feest des Genootschaps zal gevolgd worden.

De feestviering werd bijgewoond door eene commissie uit den Gemeenteraad, alsmede door deputatie van eenige Maatschappijen en Letterkundige Vereenigen. De leden des Genootschaps, en allen, die geheel belangeloos het hunne ter opluistering dezer plegtigheid hebben toegebracht, verdienen dank voor het genot door hen aan velen bereid, die gewis zullen instemmen met den wensch dat dit Genootschap, door vriendschap werkzaam blijvende, voortdurend edele vruchten kweekte tot bevordering van het ware, schoone en goede.

De roosters der Leesvergaderingen, gedurende dezen winter bij de Rotterdamsche Afdeelingen der Hollandische Maatschappij van Fraaije Kunsten en Wetenschappen en der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen te houden, welke roosters eerstdaags aan de leden bezorgd worden, beloven hun op nieuw een aantal leerrijke en genotvolle avonden. In de eerstgenoemde Maatschappij hoopt men, benevens verscheiden onzer verdienstelijke stadgenooten, de heeren dr. Bakhuizen van den Brink, J. J. Cremer en C. Vosmaer van 's Gravenhage, Jan van Beers van Lier, mr. L. G. Greeve van Schiedam, dr. J. G. de Hoop Scheffer van Amsterdam, prof. J. van der Hoeven van Leyden, ds. J. J. L. ten Kate van Middelburg, prof. Opzoomer van Utrecht, dr. H. Roodhuyzen van Nieuwland, A. Snieders van Antwerpen en dr. H. de Veer van Delft te zien optreden; terwijl van de negen spreekbeurten bij het Departement der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen zeven door verdienstelijke stadgenooten, de twee overige door de heeren S. J. van den Bergh van 's Gravenhage en mr. L. G. Greeve van Schiedam welwillend op zich genomen zijn.

Wij vernemen dat morgen (woensdag) en donderdag, van 11 tot 4 ure, in de Concertzaal in de Bierstraat alhier, door eenige jonge dames dezer stad, eene bazaar zal worden gehouden van een groot aantal voorwerpen van smaak, handwerken enz., door belangstellenden bijeengebracht, waarvan de opbrengst zal strekken tot steuning der kas van het Vrouwen Hulp-Zendeling Genootschap, te dezer stede gevestigd. Moge deze poging tot ondersteuning van een werk van menschenliefde rijke vruchten dragen!

Bij Zr. Ms. besluiten zijn benoemd: tot plaatsvervangend kantonregters: te Oosterhout H. M. F. van Weel, notaris aldaar; te Ginneken en Bavel P. H. J. G. Jonckheer, notaris te Ginneken; tot regter in de arrondissements-regtbank te Goes, mr. J. G. de Backer, thans kantonregter te Cortgene.

Bij Zr. Ms. besluit is aan H. K. J. van den Busche verleend eervol ontslag als notaris te Goes; en voorts benoemd tot notaris ter standplaats der gemeente Goes H. K. Dominicus van den Busche, candidaat-notaris aldaar, een en ander in te gaan met den 15 nov. e. k.

Bij Zr. Ms. besluiten is aan J. M. L. Mispelblom Beijer vergund zijne standplaats als notaris over te brengen van Dinxperlo naar de gemeente Lochem; is aan P. Jennes vergund zijne standplaats als notaris over te brengen van Blokzijl naar de gemeente Stad Vollenhove, en voorts benoemd tot notaris ter standplaats Blokzijl H. ter Horst, candidaat-notaris te Olat.

Z. M. heeft goedgevonden, tot leden der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht in Friesland te benoemen de heeren G. W. Mett,

delijk heel- en vloedmeester te Leeuwarden, en Houwink, med. chir. et art. obst. dr. te Heerenveen.

De gewone audientie van den Minister van Binnenlandse Zaken zal op aanstaanden zaterdag den 12 dezer geen plaats hebben.

Aangaande Zr. Ms. stoomsch. Citadel van Antwerpen, met schade te Duins binnengeloopen, verneemt men, dat het schip geweldig heeft geslingerd, zoodat de ruren aan de leijzen door het instormende water uitgingen en de machinisten ten halve lijve in het water stonden; de fokkenast en ander tuig, benevens de sloepen, zijn verbrijzeld en over boord geslagen. (A. H.)

Zr. Ms. schroefstoomschip Cornelis Dirks is, blijkens een bij het Departement van Marine ontvangen brief van den kommandant van gemelden bodem, den 12. t.z. der 1ste kl. J. F. Koopman, den 3 dezer ter reede Duins geankerd. Aan boord van dien bodem was alles wel.

Den 5 dezer is op 's Rijks werf te Amsterdam de kiel gelegd voor het aldaar aan te bouwen schroefstoomschip der 2de klasse Zoutman.

Men verneemt dat door het Departement van Oorlog aan de korpsen infanterie een nieuw voorschrift zal worden verstrekt omtrent het behandelen en de wijze van laden van het getrokken geweer n.º 1 (tirailleur).

Op de alfabetisch gestelde nominatie, gisteren avond uitgebragt door den algemeenen kerkeraad der Nederd. hervormde gemeente te Amsterdam, ter vervulling der vacature van eene predikantsplaats, veroorzaakt door het overlijden van ds. J. Braver, is geplaatst het volgende twaalfstal van predikanten: dd. J. F. L. Ahrsch F. Lz., te Middelburg; K. F. Ternooy Apol, te Delft; H. P. Berlage, theol. doct. te Zalt-Bommel; W. Francken Az., te Rotterdam; B. ter Haar Bz., te Nijmegen; J. Hooykaas Herderschee, te Nijmegen; G. P. Kitz van Heyningen H., te Deventer; J. J. L. ten Kate, te Middelburg; J. J. van Oosterzee, theol. doct. te Rotterdam; T. Poortman, te Zwolle; J. Romeny H. Jz., te Leeuwarden, en A. van Toorenbergen, te Purmerend.

Beroepen tot pred. bij de Christelijke Afgescheiden gemeente te Alkmaar de proponent S. Evenhuis.

Aangenomen het beroep naar de Hervormde gemeente te Witterwium in Groningen door ds. J. de Raadt Offerhaus, pred. te Thesinge.

Bedankt voor het beroep naar de Gereformeerde gemeente te Huizen (cl. Amsterdam) door ds. A. P. A. du Cloux, predikant te 's Grevelduin Capelle.

Gisteren is van de scheepstimmerwerf der heeren J. & K. Smit aan den Kinderdijk te water gelaten een ijzeren schroefstoomboot. De machine van dit vaartuig is in de fabriek van de heeren Diepeveen Lela en Smit aldaar vervaardigd.

Sedert den 20 september jl. tot op heden zijn te Delft door de cholera aangetast 194 personen, waarvan 118 zijn overleden en 67 hersteld, terwijl zich nog 9 onder geneeskundige behandeling bevinden. Het aantal overleden gedurende de maand oktober bedraagt in het geheel 176, tegen 34 in de maand oktober van het vorige jaar.

Den 28 oktober jl. bleven te Leyden in behandeling, als door de cholera aangetast, 18 personen, sedert bijgekomen 8, hersteld 11, overleden 4; blijven alzoo in behandeling 11 personen. In het ziekenhuis in de Lakenhal bevinden zich 9 zieken. In de maand oktober zijn te Leyden 472 personen overleden en 118 kinderen geboren.

De commissie die zich in juli jl. te Leyden gevormd heeft, tot het verzamelen van giften voor een dankdenken aan het bedanken van ds. E. Laurillard, voor het op hem uitgebragt beroep naar Amsterdam, is nu te rade geworden eene hernieuwde inschrijving te openen, waarbij ook renteloos voorschot zal worden aangenomen, ten einde eene som van f 20,000 bijeen te brengen en te doen strekken om het inwendige der Pieterskerk aldaar, in overleg met de gemeentecommissie, te verbeteren en te verfraaijen overeenkomstig de eischen des tijds; in dit kerkgebouw toch verbond ds. Laurillard, na genoemd bedanken, zich op nieuw aan de gemeente. Bereids zijn dezerdagen daaromtrent op nieuw circulaire verspreid, waarbij de aflossing van het renteloos voorschot bepaald is uit de eventuele meerdere opbrengst der zitplaatsen in de kerk, echter hoogstens tot een bedrag van f 1000 's jaars.

Naar men verneemt zal zondag aanstaande in het kerkgebouw der Remonstrantsche gemeente te Nieuwpoort de laatste godsdienstoefening worden ge-

houden. Deze plegtigheid is te merkwaardiger, omdat die kerk de eenige is, welke in de dagen der vervolging van de Remonstranten openlijk aan den weg is gebouwd en nog geheel haren oorspronkelijken vorm heeft behouden. Haar bouwvallige toestand deed het echter onraadzaam achten langer aan deze plaats zamen te komen.

Bij het Provinciaal Gerechtshof van Noordholland (voorzitter mr. J. M. van Maanen) werd heden de zaak behandeld van W. S. van Hulst, oud 22 jaren, van beroep kleedermaker, geboren en wonende te Amsterdam, beschuldigd van moedwilligen doodslag gepleegd op zijn broeder Kees van Hulst, op 27 angustus jl. Na het hooren der getuigen, 14 in getal, requirerde de advocaat-generaal mr. M. Schooneveld P. Jz. de schuldige verklaring des beklaagden en zijne veroordeeling, onder verzachtende omstandigheden, tot vijf jaren correctionele gevangenisstraf, waarna mr. J. J. Del Baere voor den beschuldigen het woord opnam. Na re- en dupliek heeft het Hof heden nog uitspraak gedaan, den beschuldigen schuldige verklaard, en hem veroordeeld tot correctionele gevangenisstraf voor den tijd van vijf jaren.

In eene dezer dagen te Arkel gehouden vergadering van stemgerechtigde ingelanden van den polder Rietveld, gemeente Arkel, zijn verkozen: tot schout de heer J. A. D. van der Poel, en tot heemraden de heeren K. Boot en D. Goes Dz.

Men verneemt dat wijlen de heer L. Klosner te 's Hertogenbosch, onder meer andere legaten, bij zijn uitersten wil heeft gemaakt: aan de diaconie der Hervormde gemeente f 1000, aan de armen der Nederd. Hervormde gemeente f 500, aan het Gereformeerde weeshuis f 1000, aan het R. Katholiek armen weeshuis f 500, aan de Israëlitische armen f 500.

Den 17 dezer wordt te Bergen-op-Zoom weder, even als ten vorigen jare, een detachement dragonders, sterk een officier en 25 onderofficieren en dragonders, verwacht, om de officieren der verschillende wapens aldaar in garnizoen onderrigt in de rijkunst te geven.

De 1ste luitenant L. M. Glasius en de 1ste luitenant-adjudant E. F. C. A. Henckens, beiden van het 5de regement infanterie, zijn bij de Koninklijke Militaire Akademie te Breda gedetacheerd, ten einde aldaar werkzaam te zijn.

Het orgel in de Groote of St. Maartenskerk te Zalt-Bommel, hetwelk in 1793 afgewerkt is, en volgens de verhalen f 80,000 moet gekost hebben, zal eene aanzienlijke reparatie ondergaan, hetwelk door de heeren Naber en Comp. wordt bewerkstelligd. Dit orgel is bekend als een der beste kerkorgels hier te Lande.

Den 20 dezer zal van Harderwijk vertrekken, om ten zelfden dage over te gaan aan boord van het schip de Vrede, gezagvoerder L. van der Plas, bestemd naar Oost-Indië, liggende te Nieuwe Diep, een detachement suppletie-troepen, sterk 125 manschappen, onder bevel van den gepensioneerden kapitein der infanterie van het Oost-Indisch leger F. M. Bieker; medegeleiders de 2de luitenant der infanterie L. Benze en de officier van gezondheid 1ste kl. A. J. H. van der Mijl Dekker.

Dezer dagen is te Oostwold eene schuur van den heer Oosthof afgebrand met 350 mud gerst, veel graan, voeder voor vier paarden en vele koeijen, terwijl eenige koeijen, varkens en een paard in de vlammen omkwamen. Het nieuwe woonhuis bleef gespaard. Te Paterswold is dienselfden nacht een huis met schuur afgebrand.

Wij hebben heden avond onze Engelsche brieven en dagbladen van gisteren over Ostende niet ontvangen.

Verslag, uitgebragt door de provinciale commissie van landbouw in Friesland, omtrent den oogst in die provincie.

Tarwe. De berigten omtrent de tarwe luiden, met uitzondering van het 10de kanton, over het geheel gunstig. Wel is de tarwe nog niet overal geheel afgedorcht; doch te oordeelen naar hetgeen afgedaan is, rekent men dat de opbrengst zal zijn van 18 tot 30 mudden per bundel. De kwaliteit is over het geheel goed te noemen, ook is het stroo lang. De zomer-tarwe werd weinig uitgezaaid, doch waar dezelve werd verbouwd verkreeg men gunstige resultaten. Men schat de opbrengst op ongeveer 24 mudden per bundel.

Rogge moet over het geheel als matig gelukt aangemerkt worden, daar de opbrengst tusschen de 18 en 25 mudden zal zijn. De droogte heeft hierop nadeeligen invloed uitgeoefend. Vooral was zulks het geval op de zandgronden, waar rogge bijna het hoofdproduct is. Men rekent algemeen, dat de bundel daar niet meer dan 12 a 14 mudden zal opleveren; bij uitzondering van 18 tot 20 mudden. De korrel schijnt over het geheel klein te zijn uitgevallen, doch de lengte en hoedanigheid van het overvloedige stroo wordt geroemd.

Gerst. Algemeen beschouwt men de gerst als slecht gelukt, op enkele plaatsen als geheel mislukt, als blijvende de opbrengst beneden $\frac{1}{2}$ van een gewonen oogst. Het stroo is op sommige plaatsen lang en overvloedig, op andere plaatsen daarentegen kort gebleven. De korrel is klein en vooral in verhouding tot het stroo slecht uitgevallen. Men rekent dat dit graangewas onstreeks 36 mudden per bundel zal opleveren.

Haver. De haver schijnt vrij algemeen slechte uitkomsten te zullen geven, daar men uit de zand-zoowel als uit de kleistroken meldt, dat de opbrengst wel beneden de helft van een gewonen oogst zal blijven en dat het stroo kort is gebleven, alles zeker ten gevolge de beschadiging door insecten aan de uitgezaaide korrel aangebragt, zoodat men op de meeste plaatsen rekent niet meer dan 25 mudden per bundel te zullen oogsten. Alleen in het 2de kanton schijnt de haver betere uitkomsten te zullen geven, wel niet zoo als het te veld staande gewas in het begin van den zomer deed vermoeden, maar toch schat men daar het gemiddeld beschot op 48 mudden per bundel.

Koolzaad. Omtrent deze vrucht loopen de berigten zeer uiteen, want terwijl in een enkel kanton op eene ruime opbrengst wordt geroemd, en in een ander kanton het koolzaad als minder gelukt wordt opgegeven, meldt men uit andere oorden, dat het koolzaad tamelijk goed is uitgevallen, daar de korrel wel klein maar uittuimend van deugd is. Het gemiddeld cijfer van opbrengst zal zijn 24 mudden per bundel.

Flas. Ofschoon in sommige oorden van dit gewest het vlas niet de gewenschte lengte heeft bereikt, ademen echter alle berigten, met uitzondering van die uit het 2de kanton, waar het vlas niet dan zeer middelmatig is gelukt, tevredenheid over de uitkomsten welke dit gewas reeds heeft gegeven en nog belooft te zullen geven. Immers bij voldoende opbrengst is het vlas zelf uittuimend van deugd en goed van kleur, terwijl de hoeveelheid zaad voldoende is.

Cichorei. Ofschoon men hiervan uit hoofde den nog niet afgeloopen oogst weinig kan melden, rekent men toch algemeen dat dit gewas ten gevolge der aanhoudende droogte niet dan zeer middelmatige uitkomsten zal geven. Uit die streken waar de meeste cichorei wordt verbouwd, meldt men dat de wortels schraal en kort zijn, terwijl in andere oorden de laat gevallen regens nog gunstigen invloed op de wortels schijnen te hebben uitgeoefend, daar men berigt, dat dezelve zich ten gevolge daarvan zeer hebben uitgezet, zoodat men daar hoopt 18,000 a 20,000 Ned. ponden per bundel te zullen oogsten.

Erwt. Algemeen luiden de berigten omtrent den verbouw van de verschillende erwtensoorten, zoowel op tuin- als bouwlanden gezaaid, niet bijzonder gunstig, daar bijna overal de opbrengst middelmatig of minder dan middelmatig wordt genoemd. De 2de en 4de kantons maken hierop eene uitzondering, daar zelfs dit gewas daar buitengewoon goed schijnt te zijn geslaagd, zoodat men daar erwten in groote hoeveelheid en van de beste kwaliteit heeft ingeogst.

Boonen. Alleen in het 7de kanton zijn de boonen tamelijk geslaagd. Van elders luiden de berigten zonder onderscheid ongunstig, als hebbende de boonen op sommige plaatsen weinig, op andere beneden het middelmatige opgeleverd. De peulnade schijnt ook aan de vrucht zelf veel nadeel te hebben berokkend, daar de meeste boonen gesconden en gedeeltelijk uitgevreten uit de peul te voorschijn komen.

Aardappelen. Op de zandgronden schijnt dit gewas het minst te zijn geslaagd. In de hooge zavelige kleistroken, waar de bekende ziekte niet in die mate als wel elders heeft geheerscht, hoopt men ongeveer 180 mudden per bundel te oogsten. Over het geheel rekent men dat de opbrengst niet meer dan middelmatig zal zijn. De kwaliteit van de niet door de ziekte aangetaste knollen zal wel goed zijn. De late aardappelen hebben overal van de ziekte geleden, welke met de aanhoudende droogte zeker oorzaak zal zijn, dat er zoo veel bonte en kleine gerooid worden, welke moeten worden uitgeschied en dus niet onder de opbrengst kunnen worden gerangschikt.

Gras- en hooilanden. De hooioogst is zonder onderscheid overvloedig geweest, vooral in die streken zoo als de 6de en 11de kantons, waar men niet anders dan weiden hooilanden aantreft. De droogte tijdens den hooioogst was wel oorzaak, dat het hooi uittuimend gewonnen werd, maar tevens dat het nieuwe gras in de afgewide en afgehooiden landen weinig groeide, zoodat men hier en daar in augustus genoodzaakt was het vee te stallen. De later gevallen regens zijn echter oorzaak dat het vee thans en reeds sedert eenigen tijd voldoende voedsel in de weiden kan vinden.

Kanariezaad. Voor zooveel betreft de kleine perceelen, welke men reeds heeft afgewerkt, wordt de aanvankelijke verwachting overtroffen. De knop schijnt zich in evenredigheid van de geringe hoeveelheid korrel stroo te hebben ontwikkeld, zoodat men hoopt op een beschot van 20 mudden per bundel.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 8 November.

OVERLEDEN: E. van Prooijen, d. 2m. — J. Heyligers, z. 7 m. — C. H. Ruskau, z. 2 m. — A. L. van den Broek, z. 2 m. — A. N. van Holst Pellekaan, z. 3 m. —

Hansen, (v. dito) Nykjobing

Froukje, Faber, (v. Dokkum) Aarhus

Kopenhagen Gepas. 4 nov. Union, Oostr. Cardiff n. Pillau

6 Reintje, Teensma. St. Pet. n. Amst.

Elseleur Aangek. 4 nov. Cornelia Jantina, Kwint. Nerva n. Amsterdam

Tonningen Aangek. 3 nov. Vrouw Alida, v. d. Werf, Anclam n. Amsterdam

5 Annette, Schoemaker. Trelleborg n. Schied. Annette, Peters. Amst.

—

Rotterdam 8 nov. Het schip Alida Maria, kapitein J. de Vries, van Batavia n. Amsterdam, is den 10 sept. 11. te Port Louis (Mauritius) lek binnengelopen, doch was den 10 oct. van de gelede schade hersteld en gereed om de reis voort te zetten; van de lading waren 278 b. rijst wegens beschadigheid verkocht.

Amsterdam 8 nov. Volgens brief van kapitein L. Tuk, voerende het schip Nieuw-Holland, van hier n. Batavia, in dato 10 oct., bevond hij zich toen in den Atlantischen Oceaan op 8° 13' ZB. en 33° 30' WL: dien dag waren door hem uit eene boot opge-

J. C. le Noble, d. 1 m. — J. J. Gantevoort, z. 6 j. — J. Dinse, z. 1 j. — A. F. Champagne, wed. G. Fabri, 73 j. — J. C. J. Brouwer, z. 5 j. — S. J.rouwborst, wed. van K. de Kraai, 63 j. — M. Kool, wed. D. Demmers, 53 j.

BEVALLEN: E. van der Steen, geb. Smit, z. — H. van Bueren, geb. Knap, d. — S. W. J. Zwart, geb. Glazener, z. — A. Rieper, geb. Weeteling, d. — J. van Veen, geb. Rorij, z. — C. J. C. Bouwens, geb. Goester van der Sloot, z. — P. C. Salters, geb. Wensing, z. — A. J. de Lange, geb. Borstlap, d. — G. Rietveld, geb. van den Berg, z. — C. de Groot, geb. de Haas, d. — G. J. Muller, geb. Kooij, d. — M. K. Kraus, geb. Stevens, z. — W. A. Birkenho, z. geb. Boers, z. — C. S. Simons, geb. Westerhoff Sels, d. — M. van Linn, geb. Servas, d. — C. M. Kettenis, geb. Tweehuys, d. — M. A. Duym, geb. Stellenaar, d.

In lading liggende Schepen.

Te Rotterdam.

BATAVIA en SOERABAJA, het Ned. Clipper-Barkschip Jhr. Mr. van de Wall van Puttershoek, kapitein K. F. Lammerts. Adres bij Hudig & Pieters, alhier, en D. van Wageningen, te Dordrecht.

BALTIMORE, het Amerik. Fregatschip Leila, kapit. Cha. Haines. Adres bij Wambersie & Zoon.

BOSTON, het Nederl. Barkschip Vasco de Gama, kapit. H. B. de Groot. Adres bij Hudig & Blokhuyzen.

KANAGAWA, bij JEDDO (JAPAN) via BATAVIA, mede voor Passagiers, waartoe hetzelfde uittuimend is ingerigt, het extra snelzeilend Nederlandsch gekoperd Barkschip Krimpen aan de Lek, kapit. W. Ouwehand, om in het begin van de maand November 1859 te vertrekken. Adres bij den Reeder Murk Lels, te Alblasserdam, en bij de Cargadoors Kuypen, van Dam & Smeer, te Rotterdam, en de Coningh & Co., te Amsterdam.

MELBOURNE, het Ned. Barkschip Vrede, kapit. J. L. ter Bruggen; vertrekt 15 November. Adres bij W. Ruys J. Dz. en Hudig & Pieters, te Rotterdam, en de Vries & Co., te Amsterdam, of bij de Bevrachters Dörschlag & Gerbaulet.

NAPELS, het Napolitaansch Barkschip Margherita, kapit. G. Caffero. Adres bij van den Bey & Co. en Hudig & Pieters.

NEW-YORK, het Bremer Fregatschip Johannes, kapit. D. von Fritzen. Adres bij Wambersie & Zoon.

NEW-YORK, het Amerik. Fregatschip Seth Sprague, kapit. J. M. Gillespie. Adres bij Wambersie & Zoon.

NEW-YORK, het Pruisisch Fregatschip Arnold Böninger, kapit. J. D. Hashagen. Adres bij Wambersie & Zoon.

ROSARIO, het gezinkt Hanoversch Barkschip Augusta, kapit. J. van Veen. Adres bij Kuypen, van Dam & Smeer.

SOERABAJA en MACASSAR, het Ned. Schoenerschip Adriana Jacoba, kapit. Blekkingh. Adres bij de Reeder's 't Hoën, Hudig en Co. en de Cargadoors Hudig & Pieters.

SOERABAJA, het Barkschip Kinderdijk, kapitein D. Zwanenburg. Adres bij Kuypen, van Dam & Smeer en Hudig & Blokhuyzen, en te Amsterdam bij de Coningh & Co.

TRIEST, het Ned. Schoenerschip Veendam, kapit. B. A. Hazewinkel. Adres bij Kuypen, van Dam & Smeer.

Te Amsterdam.

SYDNEY, de Nederl. Clipper-Bark Amazone, kapit. J. Abbink; ligt gereed. Adres bij W. Ruys J. Danielszoon en Hudig & Pieters, te Rotterdam, en de Vries & Co., te Amsterdam, of bij de Bevrachters Dörschlag & Gerbaulet.

VERKOOPING VAN AANDEELEN

in Maatschappijen van Assurantie enz., in het Notarisshuis te Rotterdam.

Dingsdag 8 November.

Ns. 1—3. Drie Aand. in de Societiet van Assur., Disc. en Bel. alhier, gr. f 1000, gef. f 250, laatste uitd. f 25. N.º 1 om 32 $\frac{1}{2}$ p. N.º 2 om 33 en N.º 3 om 32 $\frac{1}{2}$ p. verk. — Ns. 4 en 5. Twee Aand. in de Batavische Zee- en Brand-Assur.-Maatsch., direct. M. P. Ketelaar alhier, gr. f 5000, gef. f 500, laatste uitd. f 150. N.º 4 om 23 en N.º 5 om 23 $\frac{1}{2}$ p. verk. — N.º 6. Een Aand. in de Assur.-Maatsch. alhier, direct. A. N. Trenité en F. A. Vink, gr. f 5000, gef. f 500, laatste uitd. f 65. Om 14 p. verk. — N.º 7. Een Aand. in de Rott. Zee- en Brandverz.-Maatsch., direct. C. de Wolff H., F. van Vollenhoven en G. Eck Jr., gr. f 5000, gef. f 500, laatste uitd. f 50. Om 14 $\frac{1}{2}$ p. verk. — Ns. 8 en 9. Twee Aand. in de Algem. Zee- en Brand-Verz.-Maatsch. alhier, direct. J. Tromp en H. C. van Alphen, gr. f 5000, gef. f 500, laatste uitd. f 60. Ieder om 12 p. verk. — N.º 10. Een Aand. in de Verz.-Maatsch. DE NEPTUNUS, direct. Ledeboer en van Alphen, gr. f 5000, gef. f 1600, laatste uitd. f 160. Om 33 p. verk. — Ns. 11—14. Vier Aand. in de Societiet ter Verz. tegen Zee- en Brandsch., direct. G. Obreen, gr. f 5000, gef. f 500, laatste uitd. f 60. Ns. 11, 12 en 13 opgeh. n.º 14 om 14 p. verk. — N.º 15. Een Aand. in de Verz.-Maatsch. AMICITIA, direct. J. C. Bernolet Moens, gr. f 5000, gef. f 1000, laatste uitd. f 75. Opgeh. — Ns. 16 en 17. Twee Aand. in de Assur.-Maatsch. ROTTERDAM, direct. Julien Serruys, gr. f 5000, gef. f 1000, laatste uitd. f 80. N.º 16 opgeh. n.º 17 om 14 $\frac{1}{2}$ p. verk. — Ns. 18 en 19. Twee Aand. in de Verz.-Maatsch. JAVA, direct. L. A. E. Suermondt en J. M. A. Bicker Caarten, gr. f 5000, gef. f 1000, laatste

Vertr. Passagiers.

Van Rotterdam, naar Batavia, per Medea, kapit. J. Lourens: de heer mr. L. W. C. Keuchenius, echtg. en zeven kinderen, eene gouvernante en eene Hollandsche vrouwelijke bediende: de heer H. Kleyva van de Poll, echtgenoot en een kind; de heeren H. Versluis, A. Schaap, N. G. Peter, jonk. C. de Gijze-laar, de heeren Mr. G. van der Leeuw, M. Keyzer, L. Baud, J. F. Benz, K. W. Beck, G. H. M. Harloff, G. C. Valkenhoff, S. Verburgh, J. B. van Mansveldt, J. Smit, van Roijen, Bladergroen, F. Gerken, Enker, C. de Soet, echtgenoot en drie kinderen; drie Javaansche bedienden.

Rivierberigt.

Rotterdam. Hoog water 9 nov.: 1ste getide 2 ure 28 min.; 2de get. 2 ure 52 min.

Arnhem. Waterhoogte 6 nov. 1.95 el. en 7 nov. 2.53 el.

Meulen. Rijnhoogte 7 nov. 12 v. 3 d. Riinl. Aangekomen 7 novemb.: J. Arnheiter met 3189 en C. Meijer met 2765 ctr., beiden van Amsterdam; H. Demmer met 3602 Th. van Loosen met 3918 en J. van Enster met 3999 ctr., alle drie v. Rotterdam.

Cargalist. Rotterdam.

LONDEN, Earl of Auckland, W. W. Appleton. — 6 v. Koffij, C. L. Roehling en Co.; 4 v. Koffij, Coomans, Born en Philipp; 200 z. Peper, J. H. Claus en J. Raulino; 25 cer. Anandelen. Outshoorn en v. d. Held; 15 b. Huiden en 16 p. Koopm., v. d. Kun en v. Schelle; 6 cer. Indigo en 6 b. Zijde, C. L. Ringrose en Co.; 40 t. Limabout, 1 b. en 2 v. Anatto, C. Hemmann en Co.; 30 b. Gambier, F. A. Voigt en Co.; 30 z. Gom, v. Duura en Versteven; 4 b. Zijde, A. T. Sölling en Co.; 3 w. en 1 pakk. Mostaard, A. Voorrips; 1 k. Wasdoek, Wolff en v. Buren; 1 Metaal Buis, J. Garcia; 1 pakk. Koopm., Boomer en Co.; 1 b. dito, Knowles en Smith; 1 k. dito, A. M. en C. Plugers; 1408 z. Grondnootpitten, 47 k. Suiker, 10 v. Krenten, 21 b., 62 cer., 90.2 tromm. en 3 pakk. Koopm., 2 pijp. Rum, 1/4 v. Wijn en 5 b. Zijde, Order.

Amsterdam.

BATAVIA, Henriette en Geertuida, de Boer. — 2800 b. Koffij, 1025 kan. Suiker en 2520 boss. Bindrotting, N. H. M. TILATJAP, Elisabeth en Jacoba, Lucas. — 4710 b. Koffij, 241 k. Indigo, 759 sch. Tin en 1920 boss. Bindrotting, N. H. M.

DANTZIG, Charles J. Mare (st.) — 6610 sch. Rogge, Order.

Rotterdamsche
SCHOUWBURG.

TWEEDE VOORSTELLING
door de Jeugdige Tooneelisten van 's Hage
WOENSDAG 16 NOVEMBER 1859:

HENRIETTE, ROSALINDE EN CHARLOT,
Vaudeville in één bedrijf.

CERISSETTE,
of de ondeugende Kostschool - Jonge
Jufvrouw, Vaudeville in één bedrijf.

DE CRINOLINEROKKEN,
Komische Chansonnette. Tot Slot:

De Zuster van Jocrisse,
Vaudeville in één bedrijf, naar het Fransch.
Aanvang ten 6½ ure, om ten 10 ure te eindigen.

Prijzen der Plaatsen:
Balcon f 1.50. Loge f 1. Kinderen half geld.
Parterre f 0.75, Galerij f 0.30.

VERTREK der SPOORTREINEN.
Hollandsche Spoorweg.

Van Rott. naar Amsterdam: 7.30, 11.40, 3.30, 6.30.
" alleen n. 's Hage: 9.45 's morg. en 9.35 's av.
" Amst. naar Rotterdam: 8.30, 11.30, 4.30, 7.30.
" 's Hage alleen n. Rott.: 8.30. 's morg. en 3.40 's mid.

Spoorweg Antwerpen-Rotterdam.

Van Rott. naar Antwerpen en Breda: 10.15, 3.—.
" Dordrecht naar Rotterdam: . . . 10.40, 3.20.
" Breda naar Antwerpen en Rott.: 6.50, 12.35.
alleen naar Antwerpen en Moerdijk: 5.20.
" Antwerpen naar Breda en Rott.: 7.45, 12.20.
alleen naar Breda en Moerdijk: 5.25.

Rhijn-Spoorweg.

Rott.n.Utr., Amst., Arnh.: 7.—, 10.—, 12.15, 1.30, 5.15, 7.15.
Amst.n.Utr., Rott., Arnh.: 7.20, 10.35, 12.30, 2.30, 6.—, 7.45.
Arnh.n.Utr., Amst., Rott.: 6.30, 9.45, 11.35, 12.30, 6.50, —.
Utr.n.Rott. 6.30. — Utr.n.Amst. 6.45, beide behalve Zondag.

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn.
te Rotterdam.

STATEN-GENERAAL.
Tweede Kamer.

Zitting van Dinsdag den 8 November.

Ook heden heeft de Tweede Kamer voortgezet de algemeene beraadslaging over het wetsontwerp betreffende de spoorwegen, nadat de heer Kingsma, namens de commissie voor de petitien, rapport had uitgebracht over eenige te dier zake bij de Kamer ingekomen verzoekschriften.

De heer Betz, na in eene inleiding de taak geschilderd te hebben van den volksvertegenwoordiger, die nu meer dan ooit zich behoort te stellen op het standpunt van het algemeen belang en tevens te trachten door kalme alle opwekking van harstogst binnen de Kamer te vermijden, maakte drie punten tot het onderwerp zijner zeer breedvoerige beschouwingen. Voorop stelde hij de opmerking dat hij bij deze geheele zaak elke politieke zinsnede wenschte ter zijde te stellen, want dat hij van de spoorwegen geenerlei politieke kwestie maakte.

In het eerste onderdeel zijner rede ontwikkelde de spreker zijne denkbeelden omtrent het hoofddoel dat bij den aanleg van spoorwegen behoort in het oog te worden gehouden. Juist omdat nopens dit hoofddoel groot verschil van gevoelen heerschte, achtte hij zoodanig onderzoek niet overtoollig. De heer van Hall achtte het binnenlandsch verkeer de hoofdzaak; de heer van Voorthuysen meende dat in de ontwerpen der Regering geenerlei hoofddoel zichtbaar was; de heer van Heukelom had zich gesteld op het standpunt dat het internationaal verkeer hoofddoel was, maar dat men daarbij het personen-vervoer op den voorgrond moest stellen. Met het eerste gedeelte dezer stelling vereenigde de spreker zich volkomen, maar met het tweede gedeelte kon hij volstrekt niet instemmen. Wanneer men toch overwoog dat het karakter van eene internationale lijn geen ander zijn kon dan dat van een handelsweg, dan kon nooit het personen-vervoer het goederen-vervoer op den voorgrond staan. Het doel van de internationale lijn was geene andere dan de ontwikkeling, de toeneming en de bloei van de handelsverkeer, al hetwelk wel verkregen kan worden door de uitbreiding van het goederenvervoer, niet door die van het personen-vervoer. Dit was zoo waar dat het algemeen belang, de algemeene welvaart minde gebaat zou worden indien zes miljoen werden ontvangen, ten gevolge van personen-vervoer, dan wel drie miljoen ten gevolge van goederen-vervoer. Het verkeer in de stelling van den heer van Heukelom lag dan ook daarin, dat hij den spoorweg beschouwde van het standpunt van oplevering van goede rente; naar sprekers meening echter was dit het hoofddoel van den aanleg van spoorwegen niet, maar wel hoe de algemeene welvaart daardoor op de beste wijze kon worden bevorderd, welke indirecte voordeelen de Natie uit die wegen trekken kon: voordeelen die ver boven de directe, welke de onderneming zelf opleveren zou, staan. Hij verlangde den aanleg niet van spoorweglijnen in het belang der onderneming, maar wel ten einde de meest mogelijke welvaart te bevorderen. Men moest ook niet vergeten dat het personen-vervoer door kleine omwegen beter dragen kon eene kleine verhooging van kosten dan het vervoer van goederen: elke noodloze verhooging in de kosten van het goederen-vervoer belemmerde den handel, bevooroordeelde den naburigen concurrent, en streed derhalve met het algemeen belang. De Regering zou dan ook z. i. onverantwoordelijk gehandeld hebben indien zij in de eerste plaats gete hadde op de directe voordeelen der onderneming en eerst in de tweede plaats op de indirecte voordeelen welke de internationale lijn aan de Natie opleveren kon. Te dezen aanzien zijne gedachten resumeerende meende de spreker dat, hoe wenschelijk spoorwegen zijn inogen voor het binnenlandsch verkeer, deze echter, afgescheiden van het buitenland, niet zoo dringend noodzakelijk waren. De Hollandsche spoorweg moge algemeen gebedigd worden, doch wanneer die spoorweg niet aanwezig ware zouden de weinige belangen daardoor gekrenkt zijn. De aansluiting alleen met het buitenland bepaalde de belangrijkheid van den spoorweg en de binnenlandsche lijn kon alleen belangrijk worden bij de aansluiting met het buitenland. De vraag was dus, en hier had de spreker meer bepaald de Zuidelijke op het oog, of wij die lijn als handelslijn noodig hadden? Hij dreef niets af op de groote voortreffelijkheid der waterwegen, maar deze werden gedrukt door drie bezwaren welke niet ligt moesten worden geteld: 1°, door de Rijntollen, een bezwaar nu nog vermeerderd door den aanleg eener vaste brug te Keulen; 2°, door den lagen waterstand en de belemmering door het ijs, en 3°, door het gebrek aan spoed waarmee onze goederen verzonden konden worden. Het laatste bezwaar wog het zwaarst en werd dagelijks van meer onrustbarende betekenis. De waterwegen, hoe voortreffelijk ook, beantwoordden niet meer aan de eischen des tijds, en door het middel van spoorwegen bezaten wij eigenlijk nog geene handelswegen. Als zoodanig kon de Hollandsche spoorweg niet worden beschouwd, hij was aan beide uiteinden geïsoleerd. De Rijnspoorweg bewoog zich slechts naar eene richting, naar den regter-Rijnover, en hierbij besteedde de spreker de meening van den heer Godefrui, dat de vaste brug te Keulen ons ook den toegang tot den linkerover zou verschaffen. Eindelijk was de lijn van Antwerpen naar den Moerdijk door de verplichte overlading als handelsweg belemmerd. Deze toestand was des te bedenkelijker, daar allen om ons heen reeds in het bezit waren van snelle middelen van gemeenschap, waardoor wij groot gevaar liepen snel achteruit te gaan. Het is waar dat de handels-statistiek wees op vooruitgang van den handel en op vermeerdering van het goederen-vervoer, maar indien men ze vergeleek met het algemeen, en met naburige Staten, dan geloofde de spreker niet dat wij konden gezegd worden zoo vooruit te gaan als onze gunstige ligging regt gaf te verwachten; en deze nadeelige uitkomst was alleen het gevolg van ons gemis aan handelswegen. De commercie gènéral bedroeg in België in 1846, 634 miljoen; in 1856, 1530 miljoen; in 1847, 732 miljoen; in 1857, 1631 miljoen. Deze verbaasende vooruitgang was het natuurlijk gevolg van het tegenwoordig karakter der handels-operatiën; de transactien werden met spoed gesloten en de levering moest niet minder spoed plaats hebben. Men moest daarbij bedenken dat die vooruitgang inderdaad ten onzen koste geschiedde. Uit een en ander trok de spreker de conclusie dat wij spoorwegen noodig hadden als handelswegen en dat hij daarom met het oog op dit

keuren, omdat die concessien dat hoofddoel zouden verwezenlijken.

Dit hoofddoel was alleen te bereiken door de juiste rigting der lijnen, en bij de bespreking van die rigting ging de spreker tot het tweede hoofddoel zijner rede over. Hij bepaaldde zich daarbij tot den Zuidelijke spoorweg, de verdediging der Noordelijke aan anderen overlatende. Hij stelde de opmerking vooraf dat men getracht had lokale belangen tegen elkander over te plaatsen; bovenal had men Amsterdam tegenover Rotterdam geplaatst en men had het betoog willen leveren dat de concessie op het oog had de benadeeling niet alleen van Amsterdam maar van het algemeen belang ten voordeele van Rotterdam. Deze strijd werd door den spreker betreurd; hij voor zich had de overtuiging dat hij zich bij de beoordeeling der zaak van het lokale standpunt had losgemaakt en zich geenerlei verdediging of benadeeling van plaatselijke belangen voor oogen had gesteld. Hier nam hij tevens eene bedenking op, die men zwaar had doen gelden, n. l., dat men vroeger te Rotterdam bezwaar had gezien tegen de overbrugging van de Maas. Dit bezwaar werd door hem niet ontkend, zoodanige brug zou aan de kleine scheepvaart groot nadeel toebrengen, doch kon alleen door groote opofferingen onzijdig worden gemaakt. Men had echter te Rotterdam zoo innig gevoeld de noodzakelijkheid aan het tot stand brengen van een goeden handelsweg, dat men over dat bezwaar heeft willen heen stappen. Wat de rigting der Zuidelijke betreft, hare keuze was niet gemakkelijk geweest. De duurste belangen stonden daarbij op het spel, ze onderling te vereenigen was geene gemakkelijke taak en toch geloofde hij dat de gekozen rigting aan de meest redelijke eischen beantwoordde. Wordt Amsterdam inderdaad, gelijk men beweert, verongelikt? Men had veel van achteruitzetting, van isolement gesproken: ware dit werkelijk het geval, hij zou de eerste zijn die zich daartegen verzette: maar het bewijs daarvan was men schuldig gebleven. Amsterdam was niet achteruitgezet, niet geïsoleerd. De hoofdstad des Rijks kon in geene gunstiger positie zijn gebracht, al had ze ook, wat men noemde haar eigen spoorweg gekregen. Zonder vele cijfers te noemen bleek het toch, dat indien men de zoozeer verlangde Culenborgsche lijn stelde tegen over die van de Regering, Amsterdam, bij het plan der Regering, nog 6 mijlen nader bij Crefeld en 10 mijlen nader bij Mechelen werd gebracht. Men had ook twee andere groote bezwaren doen gelden. Men verlangde n. l. voor Amsterdam 1°, een centraal punt te Utrecht en 2°, eene lijn om ten spoedigste naar 's Bosch te komen.

Wat het centrale punt te Utrecht betrof, begreep de spreker niet waartoe dat noodig was. Hij had op die vraag zich geen juist antwoord kunnen geven en ook nergens gevonden. Men had een centraal punt als axioma aangenomen en daarna Utrecht daartoe aangewezen; maar een centraal punt was niet wenschelijk daar waar men tot hoofddoel stelde de verbinding van havens en handelssteden met het buitenland. Dan was een centraal punt praktisch nadeelig, en diende nergens toe dan om den natuurlijken weg zoo lang mogelijk te maken: Utrecht zeide men moest het Nederlandsche Mechelen worden: doch ook België droomde van een centraal punt, hetgeen dat Land duur is komen te staan. Wilde men met alle geweld een centraal punt, dan behoortte men te denken aan eene handelsstad, die al de lijnen welke zij opnam voeden kon: maar het aannemen van Utrecht als centraalpunt berustte alleen op eene fictie.

Ten aanzien van het verlangen van Amsterdam, om eene regstreekse communicatie met 's Bosch te ontvangen, betoogde de spreker dat tegenover dat belang grootere belangen stonden. Doch al plaatste men zich op het Amsterdamse standpunt, dan kon hij nog niet inzien, welk overwegend belang Amsterdam had bij eene directe lijn op 's Bosch. In het adres van het Amsterdamsch-Utrechtsch Comité werd beweerd dat zonder zoodanige lijn Noordbrabant geheel van Amsterdam en Utrecht zou zijn uitgesloten, doch men vergeet dat beiden langs twee wegen naar Noordbrabant konden komen. Noordbrabant zelf klaagde dan ook niet en was volkomen met de rigting der lijnen tevreden. Alleen de stad 's Bosch scheide zich te dien aanzien van de geheele provincie af. Hierbij had echter overdrijving plaats; immers welke belangrijke relatie had Amsterdam met 's Bosch die eene directe lijn zou noodig maken. Naar men beweerde verzond Amsterdam jaarlijks 10 miljoen goederen naar 's Bosch, maar deze waren niet alleen bestemd voor de consumtie te 's Bosch, maar wel om verder geëxpedieerd te worden naar Limburg, Duitschland en België. Indien nu eene regstreekse lijn naar 's Bosch tot stand kwam, dan zou die plaats als tusschenplaats niet meer noodig zijn, daar het handelsbelang een onmiddellijken doorvoer zou vorderen. Het was dus niet duidelijk op grond van welke overwegende belangen deze lijn gevraagd werd. De rigting door de Regering aangenomen was ook in andere opzichten niet nadeelig voor Amsterdam; die stad verkreeg hare verbinding met België, Duitschland en Frankrijk. Wanneer het Amsterdamsche plan werd aangenomen zou de hoofdstad des Rijks geene betere verbinding erlangen, maar daarentegen zouden de steden aan de Maas op eene onverantwoordelijke wijze worden uitgesloten, alleen ten believe van de fictie betreffende het centrale punt en ten believe eener regstreekse communicatie met 's Bosch. Even als Amsterdam hadden de steden aan de Maas belang bij eene aansluiting naar buiten. Dit was een algemeen handelsbelang, hetwelk krachtig behoorde te worden bevorderd. Hiermede stond in verband de nauwe verbinding met Zeeland, die de spreker van het uiterste gewicht acht, zoowel voor het tegenwoordige als voor de toekomst. In den eersten tijd zou die lijn dienen tot binnenlandsche communicatie; aanvankelijk zou zij geen handelsweg zijn, maar van lieverlede zou Vlissingen door het vestigen van kapitalen, handelshuizen en relatien, eene uitmuntende handelshaven kunnen worden. De steden aan de Maas zouden daartoe hare krachten moeten inspannen, omdat Vlissingen zich anders zou werpen in de armen van Antwerpen, dat dan groote deelen voordeel zou trekken van de miljoenen die men thans opoffert. Zijne gedachten omtrent dit onderdeel resumeerende, verklaarde de spreker dat het aangenomen stelsel van twee overgangen werkelijk was in het algemeen belang; dat Amsterdam niet alleen niet werd benadeeld, maar dat het door dat stelsel de meest snelle verbinding verkreeg met het buitenland; dat het denkbeeld van een centraal punt was eene fictie; dat de directe verbinding met 's Bosch niet noodzakelijk was, en dat daarenboven de aanneming van het stelsel van één overgang alle andere groote belangen zou opofferen. Uit dien hoofde zou de spreker zich met de rigting der geconcessioneerde lijnen vereenigen.

In de derde en de laatste plaats trad de spreker in eene financiële beschouwingen. Vooreerst wat de te verleenen subsidien betreft, beweerde hij dat het gansche bedrag daarvan in de schatkist aanwezig was en dat er dan nog geld zou overblijven: dat men sedert 1 januarij 1857 50 miljoen had geamortiseerd en nu nog 23 miljoen over had, doch dat reeds in 1857 die miljoenen beschikbaar waren voor

men ook nu 20 miljoen meer geamortiseerd had dan men werkelijk gedaan heeft, zou men dan beweren dat de schatkist ledig was? De spreker betoogde dat al waren er werkelijk geene fondsen aanwezig, men die met het oog op den toestand onzer finantiën scheppen moest. Wat aangaf de rente-garantie, die een bezwaar op de toekomst legde, had de spreker liever gezien den aanleg van spoorwegen voor rekening van den Staat, om de exploitatie daarvan naderhand over te dragen aan particulieren. Maar nu de meerderheid der Kamer geene Staatspoorwegen gewild had, nu de garantie was geworden de grondslag waarop het geheele gebouw was opgetrokken, nu moest men die garantie ook verleenen. En dit te meer daar Staatspoorwegen gelijke geldelijke offers zouden eischen, daar het kapitaal dat men besteden zou renteverlies zou geven en dus hetzelfde karakter dragen als de garantie. De spreker eindigde met op de aanneming der voordragt aan te dringen, want het zij men die verwerpen wilde om politieke redenen of op andere gronden, moest men wel bedenken, dat men denzelfden strijd, dien men thans zag voeren, op nieuw zou zien ontbranden, en dat geen ministerie, welk ook, in staat zou zijne ontwerp aan te bieden dat alle belangen bevredigen zou. Na jaren zwoegeens was men nu gekomen tot het punt van beslissing, en zou men nu de voordragt verwerpen omdat niet aan aller wenschen was voldaan? Hij voor zich had daartoe den moed niet; hij durfde aan zoodanige proefneming de meest gewichtige belangen van het Vaderland niet wagen.

De heer Idersda besprak meer bijzonder de rigting der Noordelijke, en bestreed die op dezelfde gronden als zulks door andere sprekers bereids is gedaan. Hij keurde af het gemis van eene verbinding van Groningen met de Hannoverse Westbaan; de nadeelige positie waarin Harlingen was gebracht; de onregtvaardigheid die ten aanzien van het binnenlandsch verkeer was gepleegd, tengevolge waarvan de Friezen een grooten omweg moesten maken om Amsterdam of Rotterdam te bereiken; de opoffering van Groningen en Friesland aan den wensch om het onbetekenende Assen in het spoorweganet op te nemen. Hij had ook bezwaar tegen de financiële voorwaarden, vond geenerlei waarborg in de berekeningen der Regering, achtte de offers die men vergde veel te groot, en verlangde openbare concurrentie in zake der spoorwegen. Op al deze gronden verklaarde de spreker tegen de voordragt te zullen stemmen.

De heer Dommer van Poldersveldt, die met de verklaring aanving dat hij zelden met zoo groote gerustheid over eene zaak had gestemd als hij over de aanhangige wetsvoordragt doen zou, verdeelde de leden der Kamer in vier categorieën: 1°, in leden die bij voorkeur geen spoorwegen wilden, of omdat men ze niet noodig had, of omdat men de toekomst niet te zeer mocht verbinden; 2°, in leden die een meer geconcentreerd plan voorstonden; 3°, in leden die hunne stem afhankelijk maakten van het geven eener bepaalde rigting aan de lijnen, en 4°, in leden die, ofschoon overtuigd van de bezwaren, aan de Regeringsplannen verbonden, bereid waren over ondergeschikte punten heen te stappen, om eindelijk tot handelen te kunnen komen. Onder deze laatste categorie rangschikte zich de spreker. Daarna verdedigde hij de Regering tegen de verwijten omtrent de keuze der concessionarissen en omtrent de zamenkoppeling der twee concessien in ééne wet. Zoo ook keurde hij goed dat de Kamer op deze voordragt het stelsel van amendement niet kon toepassen; die toepassing zou tot schromelijke gevolgen aanleiding geven. Alvorens tot de zaak zelve te komen trad de spreker nog in eene korte herinnering aan onze spoorweg-geschiedenis, om daaruit het betoog te trekken dat wij tot dusver met den aanleg van spoorwegen niet gelukkig waren geweest. Overgaande tot de zaak zelve, verklaarde hij dat hij evenmin Amsterdam wilde benadeelen als hij de natuurlijke ligging van Rotterdam zou willen prijs geven en haar ontneemen de verbinding die haar toekwam. Hij kon dat te minder, daar de ingenieur Fijnje zelf tot de conclusie was gekomen dat eene enkele lijn door het hart van het Land niet zou beantwoorden aan de verwachting. Ook hij had de uitgewerkte plannen van de lijn Utrecht-'s Bosch nagegaan, maar hij kon de vrees niet onderdrukken, dat de overbrugging in het hart van het Land de treurigste gevolgen zou kunnen na zich slepen. Met de kaart in de hand de concessien der Regering nagauande, releveerde de spreker de verschillende punten van bezwaar die daartegen waren geopperd. Ten aanzien van de Zeeuwsche lijn was slechts de bedenking in het midden gebracht om over het Sloe een dam te leggen; aan die bedenking was tegemoet gekomen; in den aanleg der lijn verheugde hij zich, daar door die lijn eene groote onregtvaardigheid zou worden voorkomen. Van de lijn Rotterdam-Moerdijk betoogde hij alleen, op gezag van deskundigen, dat eene brug over den Moerdijk wel uitvoerbaar was, terwijl de verbinding naar Venlo geen bezwaar opleverde. De overbrugging bij Nijmegen diende tot aansluiting van drie groote lijnen, en indien de bezwaren van het bestuur van den Tielersdijk gegrond waren, dan zou men inderdaad niets tot stand kunnen brengen, daar spoorwegen in ons Land zonder overbrugging onmogelijk waren. De overbrugging der Maas bij Grave was alleziens mogelijk en juist in het belang van ons defensiewezen, en wat betrof de overbrugging bij Arnhem, men mogt die zaak veilig overlaten aan de Regering, voorgeleucht door den waterstaat, die reeds zoo vele andere groote werken had tot stand gebracht. De bezwaren die de spreker voornamelijk had bestonden daarin, dat niet terstond in de concessie was opgenomen eene lijn van Leeuwarden naar Meppel en de aansluiting van Groningen aan de Hannoverse Westbaan. Hij hoopte evenwel dat de Regering te dier zake nog zoodanige inlichting zou kunnen geven, dat ook dit bezwaar geweken zou zijn. Wat de financiële kwestie betrof, meende de spreker dat men den gunstigen toestand, waarin wij ons thans bevonden, moest gebruiken, en dat het nageslacht ons dankbaarder zou zijn indien wij nu onzen overvloed gebruikten voor de ontwikkeling van de algemeene welvaart, dan wanneer het zich later, zelfs met eene gevulde schatkist, over achteruitgang van die welvaart beklagen moest. Met gerustheid zou hij dan ook stemmen voor de Regeringsvoordragt, in de hoop, dat wanneer de wet mogt worden aangenomen, de uitkomst mogt bewijzen dat de bezwaren ongegrond en de klagen overdreven waren.

De heer van Foreest herinnerde hoe overrijp tot beantwoording de vraag was: hoe Nederland aan spoorwegen komen zou, en dat men mogt aannemen, dat, wie nu nog met zijn antwoord twijfelde, wel nooit tot zekerheid komen zou. De zaak moest dan ook niet langer door dilatoire exceptiën ter zijde worden gesteld; men moest niet alleen de wet afstemmen en dus niet alleen zeggen wat men niet wilde, maar men moest door eene motie aan de Regering doen kennen, wat de Vergadering werkelijk wilde. Handel en nijverheid eischen dat wij niet langer achter stonden bij geheel Europa, maar ook de eer der Vergadering eische dat. Er moest niet met grond kunnen worden gezegd, dat de Kamer wel veel praatte maar niets tot stand bracht; er moest niet met grond kunnen worden gezegd van den parlementairen

regeringsvorm de voorkur moest worden gegeven. Hij verlangde dus dat de zaak der spoorwegen eene belangrijke, eene beslissende schrede nader tot verwezenlijking doen zou en hij zou te dien einde welligt, indien anderen niet gelijk voornemen hadden opgevat, bij het einde der discussie aan de Kamer een voorstel onderwerpen, dat hij hoopte door de Kamerte zien aangenomen en dat de Regering er zich mede vereenigen zou. Voor het oogenblik bepaaldde de spreker zich echter tot algemeene beschouwingen. Z. i. had een spoorweg tweërlei doel: 1°, het vervoer van personen en goederen, 2°, het onderhoud van den weg. Het eerste was eene daad waarmee het bestuur zich niet mogt mengen; het tweede was daarentegen eene daad van het Gouvernement. Daardoor was dan ook de verplichting van den Staat en de grens dier verplichting aangewezen. Men had slechts te onderscheiden in de daarstelling en in de exploitatie van den weg. Het bouwen was de roeping en de pligt van den Staat, het vervoer over den weg was de taak der particuliere industrie, zonder eenigen bijstand van den Staat. Hij wenschte dus dat de wet zou vaststellen welke de hoofdlijnen, om zoo te zeggen de groote wegen der eerste klasse zouden zijn, met welke daarstelling de Staat zich zou inlaten; die wet moest bepalen binnen welk tijdsverloop die wegen zouden worden gebouwd en op welke voorwaarden het gebruik daarvan aan den meestbiedende zou worden verpacht, hetzij voor eene som in eens, hetzij voor eene percentsgewijze uitkeering op de jaarlijksche, bruto opbrengst. Zonder in breedvoerige ontwikkeling te treden over al de voordeelen van zoodanig stelsel, stipte de spreker slechts aan dat men zelfs den aanbouw der wegen aan de meestbiedende Maatschappij *à forfait* kon aanbesteden. De concessiën, waarvan thans sprake was, waren eigenlijk volgens den spreker aanbestedingen *à forfait* gecompliceerd door den last, opgelegd aan de concessionarissen om voor het Gouvernement geld op te nemen. Maar juist deze complicatie maakte de wet onaannemelijk. Ook het stelsel van rentegarantie paste niet voor Nederland, eensdeels omdat de spoorwegen zouden kunnen betalen, zonder zelfs noodig te hebben schatkistbilletten uit te geven en anderdeels omdat wij wel tegen 4 pct. geld konden krijgen en derhalve geen $\frac{1}{2}$ behoorden te garanderen. Indien de Nederlandsche Staat zonder eenige financiële kunstenaar in specie betaalde hetgeen hij tot den aanleg van spoorwegen bij particulieren zou uitbesteden, dan was de spreker overtuigd dat de Staat voor zijn geld oneindig meer werk zou ontvangen dan thans het geval zou zijn.

Wat het voorgestelde spoorweganet betrof, was de spreker wel eenigermate huiverig om daarover zijn oordeel te zeggen; want hij wenschte niet alleen al de voorgedragen lijnen, ofschoon met eenige kleine wijzigingen, maar hij wenschte ook nog de toevoeging van de Friessche lijn, van de lijn Utrecht-'s Bosch; hij verlangde bovendien de aansluiting van Groningen met de Hannoverse Westbaan en eene lijn van Nieuwe Diep naar Amsterdam. Dan eerst zou men een volledig spoorweganet hebben. Dan eerst zouden de groote zeehavens verbonden zijn aan het buitenland en de verschillende deelen van het Land onderling. Die uitbreiding verlangde hij 1°, omdat de spoorwegen in ons Land voornamelijk personen-vervoer op het oog moeten hebben, en 2°, omdat de Staat, verplicht zijnde tot den aanleg der wegen, onregt zou doen, indien deze 's Lands penningen besteedde, ten voordeele van een deel des Lands ten koste van het andere. Al kostte zoodanig spoorweganet 100 miljoen, de Staat zou bij magte zijn het in 10 jaren te voltooien, zonder eenig bezwaar; daarbij had hij groote verwachtingen omtrent de indirecte voordeelen welke zoodanig net aan de schatkist opleveren zou. Met volle overtuiging zou de spreker dus stemmen tegen de voordragt, niet alleen omdat ze niet was overeen te brengen met de noodige zuinigheid, maar ook omdat die voordragt was ondoelmatig en in de gevolgen den aanleg van spoorwegen veel eer tegenwerken dan bevorderen zou. En opdat de thans gevoerde discussien niet onvruchtbaar zouden blijven, zou de spreker welligt bij het einde daarvan, of welligt eerst na de afstemming der wet, eene motie voorstellen die aldus zou luiden: „de Kamer, van oordeel zijnde dat het „wenschelijk is, dat bij de wet worde bepaald welke „spoorwegen van Regeringswege zullen worden daargesteld, sluit de beraadslaging en noodigt de Regering uit een daartoe strekkend wetsontwerp zoo „spoedig mogelijk in te dienen.”

De heer van Lynden nam in de eerste plaats onderscheidene punten op die door verschillende sprekers waren behandeld. Sommigen hadden van de spoorwegen eene politieke kwestie gemaakt; dat keurde hij af en hij kon de voetstappen dezer leden niet drukken. Evenzeer achtte hij ongegrond het verwijt dat de Regering niet voorgegaan maar gevolgd was; wanneer men lette op den moeilijken toestand waarin de Regering door den loop der omstandigheden was gekomen, kon dat verwijt het verwijt van onregtvaardig niet ontgaan. Zoo had men ook overdreven het slingerende stelsel, dat tot grondslag van de lijnen der Regering zou gestrekt hebben; wie toch zou beslissen, waar de regte lijn beginnen, waar de slingerende lijn eindigen moest. De overdrijving bleek ook daaruit, dat zij die het verwijt deden, lijnen voorstelden die ook al niet vrij van slingeringen waren. Locale belangen benevelen soms het helderste verstand: men zag dit bij den heer Betz, die in de brug te Keulen een groot bezwaar zag voor onze scheepvaart en in eenen adem er op aangedrongen had nog drie bruggen daarbij te voegen. De grondwettige kwestie omtrent het niet hooren van den Raad van State wilde de spreker niet behandelen, hij zou daaromtrent de opheldering der Regering afwachten. Evenmin zou hij spreken over een zeer teeder punt, dat behandeld was door den afgevaardigde uit Nederlandsch Siberië (Noordholland), namelijk over de kunstmiddelen die aangewend waren om voor deze wet eene meerderheid te erlangen. Was de zienswijze van dien afgevaardigde de juiste, men zou tot opschrift der wet kunnen gebruiken het spreekwoord: *passer moi le livre, je vous passerai le mouton*. Hij voor zich vertrouwde nog altijd dat hij zich niet schuldig maakte aan illusien, wanneer hij hoopte dat overtuiging alleen het rigtsnoer der uit te brengen stem zou zijn.

Daarna ging de spreker over tot het beknopelijk opsommen van zijne bezwaren tegen de voordragt. Tot den aanleg van spoorwegen had men drie stelsels: 1°, aanleg en exploitatie door den Staat; 2°, aanleg door den Staat en exploitatie door particulieren, en 3°, aanleg en exploitatie door particulieren. Nu had de Regering geen van de drie stelsels aangenomen, maar een mixtum uitgedacht dat alle nadeelen heeft van het halfslachtige. Zij heeft uitgedacht een stelsel van aanleg en exploitatie door particulieren met zoo groote financiële bezwaren voor den Staat, dat ze was een vermomde Staatspoorweg zonder eenig voordeel voor den Staat. Spreker was voor een Staatspoorweg en hij kon niet toegeven dat de Kamer ooit zou hebben beslist, dat de Staat geene spoorwegen zou aanleggen. De tegenwoordige voordragt moest hij verwerpen, vooral wanneer hij lette op de enorme offers die gevraagd werden en dan nog op de onzekerheid of het project c

ten van Hall zou het Regeringsontwerp 100 miljoen kosten, maar in vroegere jaren drong de liberale partij op zuinigheid aan, omdat aan iederen gulden, die in de schatkist viel een druppel zweet kleefde aan den belastingsschuldige. Op welken grond zouden 100 miljoen worden ten offer gebracht? Werkten de belastingsschuldigen thans minder in het zweet hun aanschijns? Of zal men thans zeggen: aan die miljoenen kleefte slechts het zweet van zwarte of bruine belastingsschuldigen, en zou dat minder gelden? Bovendien de Ministers van Financien en van Binnenlandsche Zaken stelden zooveel belang in den handel, dat zij de doorgraving van Holland op zijn smalst voor rekening van den Staat willen aanleggen: naar sprekers meening pleiten alle redenen daarvoor aangevoerd, ook voor den aanleg van spoorwegen van Staatswege. Resumeerende verklaarde de spreker de voorkeur te geven aan Staatspoorwegen. Hier werd hem voorgelegd een spoorwegnet, waarvan elen de uitvoerbaarheid betwifelen en waaraan groot inaniële bezwaren verbonden waren. Hij wilde n zoodanig net zijn Land niet verwarren, en ofchoon hij met hooge belangstelling de verdediging der Regering afwachtte, kwam het hem twijfelachtig voor, of het haar gelukken zal hem van zijne eigenwoordige meening af te brengen.

De heer de Bieberstein verdedigde in eene korte rede de door onderscheiden sprekers aangevallen lijn aan Nijmegen over de Mokerheide naar Venlo, Roermond en Maastricht. Hij schetste de voordeelen van dien weg, verband daaraan de historische herinnering aan de Mokerheide gehecht en twijfelde niet, of bij den aanleg van die lijn zou het spreekwoord „ik vou dat gij op de Mokerheide zat” veel van zijne waarde verliezen. Daar men het er dan niet zoo kwaad zou hebben. Hij zou aan de Regeringsvoorzitter zijne stem geven, niet alleen uitsluitend in het belang der Mokerheide, maar in de overtuiging dat daardoor de vooruitgang van Nederland zou vorderd bevorderd. (Van alle zijden Bravo! Bravo!)

Alnu was aan het woord de heer van Asch van Nijck, doch wegens het vergevorderde uur werd de zitting verdaagd tot morgen ochtend ten 11 ure.

ONTWERP van WET tot Regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857.

Aan de memorie van beaantwoording van den Minister van Kolonien nopens dit wetsontwerp wordt het volgende ontleend:

Aan het uitgesproken vertrouwen dat „de Regering zal willen medewerken om, door eene spoedige beaantwoording van dit verslag, de beraadslaging over dit wetsontwerp te doen voortgaan aan die over het Kde Hoofdstuk der Staatsbegroting,” zal de Minister, voor zooveel van hem afhangt, gaarne voldoen.

In den aanhef van het verslag is opgemerkt dat het gewoonte is, bij de behandeling van het batig slot velerlei onderwerpen van koloniaal belang en in betrekking staande tot het beleid der Regering van Nederlandsch Indië ter sprake te brengen. Die opmerking lokt eene andere uit, te weten dat het aantal der ter sprake gebragte punten voortdurend toeneemt en de gewoonte zich dus hoe langer hoe meer uitbreidt. Het getal paragraphen van het Voorloopig Verslag over het koloniaal batig slot bedroeg 7 over 1851, 9 over 1852, 8 over 1853, 12 over 1854, 19 over 1855, 24 over 1856, en 35 over 1857. Is dit er sprake brengen veelal eene meer directe of indirecte afkeuring van daden van het koloniaal bestuur, buiten onmiddellijk verband met de wetgeving, dan is geoorloofd de twijfel of de behandeling van een wetsvoorstel, waarbij een batig slot tot het aanzienlijk bedrag van f 31.858.421.20, behalve de f 9.800.000 roer rente, dus te zamen meer dan f 41½ miljoen over één enkel jaar aan de Staatskas wordt toegevoegd, de meest eigenaardige gelegenheid daartoe is; en dan wordt geregtvaardigd de vraag, of de uitbreiding daarvan niet leidt tot eene overdreven en bij de Grondwet niet beoogde inmenging van de Volksvertegenwoordiging in het bestuur van Nederl. Indië. Behoeft die stelling nadere bevestiging, men zou slechts naar hetgeen in het Bijblad en de Bijlagen daarvan voorkomt behoeven te verwijzen. Met bevreemding, zegt het verslag, hebben onderscheiden eden (van de drie afdeelingen, in welke eene ernstige gedachtenwisseling is gehouden over hetgeen door den Minister van Kolonien in de zitting van den 29 september jl. is gezegd) vernomen, dat onder de oorzaken van de rustverstoringen, welke hier en daar in die zittingen hebben plaats gehad, door den Minister opgenoemd is de overdreven inmenging van de Volksvertegenwoordiging in het bestuur van Nederlandsch Indië. Al terstond merkt de Minister op, dat zijn gezegd niet geheel juist is aangehaald. Hij heeft gesproken van „het allerverderfelijkt samenwerken van drie oorzaken: overdreven liberalisme van den Europeaan, overdreven fanatisme van den Oosterling en overdreven inmenging van de Volksvertegenwoordiging op ons rustig en voordeel bezit van Indië n het algemeen.” In dit gedeelte zijner rede had hij niet bepaaldelijk het oog op de rustverstoringen, welke hier en daar hebben plaats gehad, en waarvan toen in het bijzonder de rede was; hij had meer in het algemeen het oog op den invloed, welke duurzaam wordt uitgeoefend door het veelal ongegrond verispen van het beheer der kolonien vaak in de kleinste bijzonderheden, en van het niet zelden scheef voorstellen van feiten, of het daaruit afleiden van verkeerde of overdreven gevolgtrekkingen. En al staat dit meestal slechts van enkele leden uit, de op-

name daarvan in het Voorloopig Verslag en de wijze van inkleeding daarvan geeft naar buiten den schijn als of die ongunstige beoordeeling van de Kamer komt. Het door den Minister gezegd was, blijkens het onmiddellijk daaraan voorafgaande, niets anders dan eene zakelijke herhaling van gevoelens reeds vroeger door hem geuit. Van waar, mag hij op zijne beurt vragen, dan nu die bevreemding? En hij mag er de vraag bijvoegen: waarom niet, toen de discussie geopend was, die bevreemding te kennen geven? Dan zou hij te dier gelegenheid het lid, of de leden, door wie dezelve zou geuit zijn, hebben kunnen beantwoorden. Zich voorbehoudende, zoo latere discussien daartoe aanleiding mogen geven, mondeling te antwoorden, wenscht hij zich thans van schriftelijke behandeling der verder in deze paragraaf voorkomende beschouwingen en vragen te onthouden. ten einde zijnerzijds geene aanleiding te geven tot het wortel schieten eener nieuwe gewoonte, deze namelijk, om vroeger mondeling gevoerde discussien te doen strekken tot aanleiding van voortgezette schriftelijke gevoelenwisseling in een Voorloopig Verslag over een later ingeleverd wetsvoorstel, en om lettervruchten betreffende koloniale aangelegenheden te verheffen tot onderwerpen, waarop beschouwingen gegrond of waarover inlichtingen van de Regering gevraagd worden. De Minister, zich zelven bewust doorgaande en doorslaande bewijzen te hebben gegeven van zijne zuicht om de kracht van het Staatsbestuur te helpen bevorderen door aan elken tak der wetgeving het meest volledige aandeel toe te kennen waarop zij grondwettelijke aanspraak hebben; bekend met de verplichting welke art. 89 der Grondwet hem oplegt om aan de Kamers de inlichtingen te geven welke deze verlangen, acht zich evenwel daardoor niet verplicht, ook wanneer dit overigens niet strijdig zou zijn met het belang of de zekerheid van het Rijk of deszelfs overzeesche bezittingen, schriftelijk te antwoorden op alle vragen en aanmerkingen, alleen omdat zij zijn opgenomen in een door rapporteurs van de afdeelingen uitgebragt en eigenlijk aan de Kamer gerigt verslag. Het Reglement van Orde, t welk de Kamer als rigt-snoer voor hare werkzaamheden heeft aangenomen, bepaalt bij art. 32 dat het Voorloopig Verslag zal worden gezonden aan de hoofden van de betrokken departementen van algemeen bestuur, en bij art. 33, dat de Commissie van Rapporteurs, door tusschenkomst van den Voorzitter der Kamer, met die hoofden in overleg treedt zoo dikwijls deze dit noodig oordeelen of de Commissie zulks verlangt; terwijl uit art. 34 blijkt, dat het Reglement van Orde zoo wel schriftelijk als mondelinge mededeelingen, toelichtingen, beaantwoordingen of veranderingen veronderstelt.

In de toepassing is de behandeling geheel anders. De Minister ontvangt een gedrukt exemplaar van het Voorloopig Verslag, gelijktijdig met de algemeene distributie en openbaarmaking daarvan. Van mondeling overleg kan dan bezwaarlijk meer de rede zijn, en er blijft dus geene andere wijze van toelichting of wederlegging over dan door middel van eene Memorie van Beantwoording. Daargelaten het groot en steeds toenemend bezwaar dat uit deze wisseling van omslagtige schriften volgt, moet vooral daarop gewezen worden, dat, bijaldien een mondeling overleg voorafging, de rapporteurs na de bekomen inlichtingen des Ministers waarschijnlijk bij het vaststellen der punten, welke in het Verslag zullen worden opgenomen (art. 30 Reglement van Orde), daarin niet zouden begrijpen zoo vele punten, als waaromtrent zij door den Minister genoegzaam ingelicht of overtuigd wierden van het schadelijke of de nutteleloosheid der opname in het openbaar te maken Verslag. Het is de innige overtuiging van den Minister, dat het dikwerf ongegrond of overdreven uitspreken van een ongunstig oordeel over de handelingen van den Minister en van den Gouverneur-Generaal, hetwelk maar al te pretigen weerklink vindt bij de drukpers in Nederland en in Indië, het gezag van en het ontzag voor het koloniaal bestuur zoodanig ondermijnt, dat het voeren van een klemvol en krachtig beheer en het behoud van het prestige, hetwelk bij de talrijke inlandsche bevolking pleegt te bestaan, daardoor wordt geschoot. De Kamer zelf heeft dit levendig gevoeld en op kernachtige wijze uitgedrukt, toen zij in haar adres van antwoord op de troonrede sprak van de noodzakelijkheid der eerbiediging en handhaving van een krachtig gezag. De Minister waardeert de levendige belangstelling der Kamer in al wat de koloniale zaken betreft. Maar zal een krachtig gezag bestaan, dan is het noodig dat vooral in de overzeesche bezittingen, dat de Regering door de Volksvertegenwoordiging gesteund wordt, en dat het gevoelen, door eene soms zeer geringe minderheid geuit, niet dat der Kamer uitdrukt.

De Minister moet het betreuen, niet te kunnen voldoen aan den aandrang tot zoo spoedige wederindiening van een ontwerp tot regeling der wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen, als gezegd wordt vrij algemeen gewenscht te worden.

Op nieuw moet er op gewezen worden dat niet voor alle onderwerpen, welke het Regeringsreglement bepaalt dat bij algemeene verordening worden geregeld, binnen een zeker tijdperk ook nieuwe verordeningen moeten worden in het leven geroepen. De bestaande bepalingen blijven van kracht zolang zij niet door nieuwe zijn vervangen. Die vervanging moet achtereenvolgens plaats hebben, naar gelang de behoefte daartoe zich voordoet en de middelen tot voldoening aan die behoefte aanwezig zijn. Het kan de bedoeling der Kamer niet zijn, in de bijzonderheden met den stand van elk in behandeling zijnde onderwerp bekend gemaakt te worden, en de Regering zou ook aan zoodanigen wensch niet kunnen

voldoen: maar wat zij kan en ook gaarne doet, is de verzekering geven dat het haar ernstig en onverdroten streven is, in dit opzigt al te doen wat noodig en mogelijk is.

Wanneer eene vacature in den Raad van Nederlandsch Indië door een zich in Nederland bevindenden Staatsdienaar wordt aangevuld, moet noodwendig altijd eenige tijd verlopen tusschen diens benoeming en zijn vertrek.

Bij eene vergelijking met hetgene de Minister ten vorigen jare heeft gezegd met betrekking tot het stelsel van radicaal voor betrekkingen in Ned.-Indië, geloofde de Minister dat zijne daden volkomen in overeenstemming zijn met zijne woorden. De leden, die de opmerking hebben gemaakt, dat van den tusschenmaatregel (Koninklijk besluit van 2 mei jl.) nog geene goede vruchten gezien zijn, zullen wel willen toegeven dat de pas gelegde kiem nog weinig vruchten heeft kunnen dragen. Wat betreft de aanmerking op de benoeming van een ambtenaar tot het bekleeden van betrekkingen in Indië, op welker vervulling aan de Kamer noch bij de Grondwet, noch bij de wet, invloed is toegekend, geloofde de Minister dat de aanmerking, in het Voorloopig Verslag voorkomende, niet kan geacht worden tot de Regering gerigt te zijn, maar als eene mededeeling van de rapporteurs aan de Kamer moet worden beschouwd.

De vrees, dat de intrekking van het Koninklijk besluit van 13 januarij 1854 als een vrijbrief en als een spoorslag zou worden begroot, om langs wegen, door zedelijkheid en eerlijkheid veroordeeld, eigen inzichten en eigen belangen te bevorderen, heeft sedert niet aan grond verloren. Er bestaat nog altijd behoefte aan onderdrukking van schadelijke openbaarheid en van misbruik van vertrouwen in of door ambtelijke stelling genoten.

De Minister blijft eene herziening van de bepalingen op de drukpers, tot tegengang van het misbruik daarvan en tot regeling van ieders verantwoordelijkheid, als noodzakelijk beschouwen. Een door hem in gereedheid gebragt daartoe strekkend en thans reeds elders in overweging zijnde ontwerp zal, naar hij hoopt, eerlang tot rijpheid komen.

Bijaldien eenige leden mogten meenen, dat de verordening van den Gouverneur-Generaal van den 6 juli jl. omtrent de bedevaartgangers naar Mekka, niet is overeen te brengen met art. 119 van het Regeringsreglement, en dat zij is onstaatkundig, dan zou de Regering het betoog daarvan hunnerzijds hebben mogen verwachten, in stede van het uitgedrukt verlangen dat de Regering zou betoogen dat de maatregel niet in strijd met het Regeringsreglement en niet onstaatkundig is. Nadat de Minister in de discussien, op den 13den juli jl. in de Tweede Kamer gehouden, tot twee malen toe heeft te kennen gegeven, dat hij het ongeraden achtte, over de in dezen bedoelde maatregelen zich in het openbaar uit te laten, had hij niet verwacht dat daarop zou zijn teruggekomen. Met beroep op art. 89 der Grondwet zal hij thans evenzeer schriftelijk als toen mondeling hierover het stilzwijgen bewaren.

Ten aanzien van de regeling bij de wet van het onderwerp der Indische pensioenen kunnen nog gelden de beschouwingen ten verleden jare te dier zake medegedeeld.

De effectieve sterkte van het Europeesch gedeelte van het Indisch leger op 1 januarij 1859 overtrof die van op 1 januarij 1858 met 59 officieren en 1163 onderofficieren en manschappen. De aanwerving en uitzending van troepen is in dit jaar belangrijk, en er zijn doortastende maatregelen genomen niet alleen om het leger te versterken, maar ook om het lot van officier en soldaat te verbeteren. Maar terwijl de Regering het noodige verricht om, door versterking van materiële kracht, onze heerschappij te handhaven, mag men niet uit het oog verliezen dat dit middel steeds klimmende uitgaven vereischt, waardoor, onder minder gunstige omstandigheden, het batig slot ras zou verslonden worden. Daarom is het dubbel wenschelijk dat ook de morele kracht van de Regering worde versterkt, en dat, zoo als de Kamer dit onlangs in haar adres van antwoord op de troonrede op zoo uitstekende wijze uitdrukte, de Regering steun en kracht vinde, niet alleen in krachtige handhaving, maar ook in eerbiediging van het gezag.

Van den uitslag van het door den Minister aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië opgedragen onderzoek omtrent de leiding van de Bonische expeditie is nog geen bericht ontvangen.

Zoolang de opstand in het Rijk van Banjermasin niet geheel zal zijn onderdrukt, kan omtrent de verdere regeling van zaken aldaar niet in beschouwingen worden getreden. De beslissingen, welke genomen zullen worden, zullen te harer tijd aan de Kamer worden medegedeeld.

De zaak van de openstelling van havens in Ned.-Indië is door de beschikking van 24 aug. jl. tot een bevestigend einde gebragt.

Het voorloopig ontwerp van eene wet tot regeling der inkomende en uitgaande regten in Nederlandsch Indië was bij het vertrek der laatste mail in behandeling bij het Indisch Bestuur.

Ten aanzien van de splitsing der uitgaven voor de cultures en die voor de eigenlijke Indische huishouding heeft de Minister met genoegen gezien dat dit punt slechts in ééne afdeeling is ter sprake gebragt. Hij hoopt er zich mede te mogen vleijen, dat de uiteenzetting der gronden, waarop hij meent dat de onmogelijkheid daarvan berust, ten vorigen jare zoowel in de Staatscommissie als aan de Kamer gegeven, bij de andere vier afdeelingen genoegzame overtuiging heeft te weeg gebragt om daarop niet terug te komen. De afloop van het ingestelde onderzoek omtrent

den vrijwilligen aanplant van suikerriet in de residentie Cheribon is den Minister nog niet bekend.

Op de vraag, of er waarborgen zijn dat de bevolking zelve het verhoogde plantloon geniet, schroomt de Regering niet een bevestigend antwoord te geven.

De stukken omtrent het vraagstuk der suiker-kultuur en suiker-contracten zijn ontvangen, en er is dien ten gevolge bereids een begin gemaakt met de behandeling dezer zaak.

Sommige landhuurders in de Vorstenlanden hebben zich bij de invoering van het nieuwe reglement beklagd, dat hunne aflopende contracten niet eenvoudig wierden verlengd, maar even als nieuwe aanzoeken om grond aan de concurrentie overgelaten. Het Indisch bestuur, de gelegenheid tot mededinging ook in het belang der inlandsche verhuurders willende openstellen, heeft gemeend hierop geene bepaalde uitzondering te moeten maken ten behoeve der bestaande landhuurders, aan welke geen stellig recht op verlenging van Gouvernementswege was verleend, en die door hun aanwezig en hunne ondervinding reeds belangrijke voordeelen op hunne mededingers hadden verkregen. De residenten van Soerakarta en Djokjakarta zijn echter aangeschreven om te waken, dat aan de landhuurders geene nadeelen worden berokkend door mogelijke kwade trouw der landverhuurders. Ten slotte is de zaak tot aller genoegen geschikt: althans daaromtrent zijn niet alleen geene klagen meer vernomen, maar zelfs kan hier worden medegedeeld dat de Gouverneur-Generaal bij zijn jongste aanwezen in de Vorstenlanden uit den mond van alle landhuurders die hij sprak vernomen heeft, dat zij tevreden zijn over de uitvoering der bestaande verordeningen.

De Regering heeft geene aanleiding gekregen om den plaatselijken verkoop van specerijen, bepaaldelijk in de Molukken, thans meer dan vroeger wenschelijk te achten. Zij betwijfelt nog, of zulks wel aanbeveling verdient. Zij ziet niet in, dat van zoodanigen verkoop die uitkomsten zouden verkregen worden welke eenige leden er zich van voorstellen, noch ook dat, zelfs bij eene tijdige aankondiging, genoegzame mededinging zou kunnen bestaan om voldoende prijzen voor het product te maken.

Volgens de laatste van het Indisch Bestuur ontvangen mededeelingen werkt het reglement op de uitgifte in huur van woeste gronden gunstig.

Wanneer door de Regering is gezegd, dat de overplanting en verzending naar Java van in den Leydschen Akademie-tuin aangekweekte kinaplanten op zoodanige wijze is geschied, dat men zich in Indië van het slagen der kina-cultuur mag verzekerd houden, dan mag daarom nog niet worden voorbijgezien, dat deze jeugdige cultuur, ongeacht hare aanvankelijk bevredigende uitkomsten, toch te kampen heeft met moeilijkheden, die zoo op hare voorttelling als haren groei van invloed kunnen zijn, en welke men door bekwaam toezigt en aanhoudende zorg en toewijding tracht op te lossen en uit den weg te ruimen. Onlangs is eene kleine hoeveelheid sulphas chininae als eerste monster verkregen uit de bast van op Java gekweekte kinaplanten. Een ingesteld chemisch onderzoek kan doen verwachten, dat de verkregen uitkomsten, vooral met het oog op den zeer jeugdigen staat der planten, uit welke bast de quinine was afgeleid, in de toekomst niet minder beloofde te zullen worden dan die van de Calissaja van Bolivia.

In de residentie Banjoemaas wordt eene proef genomen met de cultuur en bereidingswijze van de indigo, gelijk die in de residentie Djokjakarta gevolgd wordt. Aan den ambtenaar, met het nemen dier proef belast, is onlangs ook opgedragen om, onder zijn toezigt, den geheelen aanplant voor eene fabriek met guano te doen bemesten. Tevens is bepaald, dat, gerekend van den 1 juli 1859, de aan de indigo plantende bevolking te verstrekken betaling voor elk Amsterdamsch pond indigo zal worden verhoogd tot op twee gulden. Van deze maatregelen, waarvan de laatste geacht wordt eene niet onbelangrijke tegemoetkoming te zullen zijn voor de betrokken bevolking, wenscht de Regering de uitkomsten af te wachten, alvorens ten aanzien der bedoelde cultuur tot meer afdoende beschikkingen over te gaan.

Het denkbeeld om, na de intrekking der receptissen, op nieuw muntpapier in omloop te brengen, blijft de Minister onraadzaam achten.

Nadere inlichtingen zijn uit Nederlandsch Indië ontvangen aangaande den stand der rekening tusschen Nederland en Japan, waaruit blijkt dat door dat Rijk op nieuw een deel zijner schuld was afgedaan. Aangezien daaruit en uit de vroeger ontvangen inlichtingen echter tevens bleek dat die afsdoening slechts langzaam vorderde en Nederland nog eene aanmerkelijke som van Japan te vorderen had, is de Gouverneur-Generaal uitgenoodigd, voor de rigtige en spoedige voldoening daarvan te zorgen.

De zienswijze der Regering betrekkelijk het althans ten deele verzekeren der Gouvernementsproducten is sedert de laatstelijk daarover gehouden discussien niet veranderd.

(Zie het vervolg in de Courant.)

Gedrukt en uitgegeven bij

G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.